

135
GAB
TO

ΖΗΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ

ΓΑΒΡΙΗΛ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1892.

2044

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ μεγαλειτέρα στάσις, ἣν τὸ ἀνώτατον τῆς Ὁρθοδοξίας κέντρον ἐπεδείξατο ἄχρι τοῦδε ἀπέραντι τοῦ πρό ἔτους καὶ ἐπέκεινα ταραχάρτος τὴν ἡμετέραν φιλήσυχον πόλιν ζητήματος, ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν γραμμῶν τούτων, λύοντες τὴν ἄχρι τοῦδε ἀπέραντι τοῦ κοινοῦ τηρηθεῖσαν σιωπὴν ἡμῶν καὶ ἀπεκδεχόμενοι τὴν θεραπείαν πληγῆς, ἣν βαθέως διήνοιξεν ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν σώματος ἀσύρρετος πολιτεία ἅφ' ἐνός, ἀνήκουστος δὲ ιδιοτελεία ἅφ' ἑτέρου.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι τοῦτο πράττομεν μετὰ κόπον, ἡμεῖς πρῶτοι αἰσθανόμενοι τὴν θλίψιν, ἣτις δικαίως καταλαμβάνει τὸ ὁμογενὲς δημόσιον ἐπὶ τοῖς ἐκάστοτε διεγερομένοις καὶ διατυπουμενοῖς παραπύτοις ἐναντίον προσώπων, αἵτινα τὴν ἑαυτῶν ὑψηλὴν ἀποστολὴν συναισθανόμενοι ἔδει νὰ ἐφελκύνωσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀμέριστον τὸν σεβασμὸν ἐκείνων, ὧν ἐτάχθησαν ποιμένες, καὶ ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ὁμοροίας μετ' αὐτῶν συνεργαζόμενοι παρέχωσι τὰ ἀγαθὰ, αἵτινα παρ' αὐτῶν δικαίως προσδοκῶσιν Ἐκκλησία καὶ Γένος.

Πλὴν ὅταν τὴν ποιμαστικὴν ράβδον ἐμπιστευθῶσιν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, οὔτινες τὸ ὑψηλὸν αὐτῶν ἀξίωμα χάριν κενῆς φιλοδοξίας περιβληθέντες, οὐχὶ τὴν περισυλλογὴν καὶ τὴν ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς περιφρούρησιν τῶν ὑπὸ τὴν ποιμαστικὴν αὐτῶν ταχθέντων σκοποῦσιν, ἀλλὰ πρὸς ἐπίτευξιν ἀκολάστων παθῶν καὶ ιδιοτελῶν ὀρέξεων παρτοῖα μηχανόμενοι ἐπιφέρωσι τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποιμνίου αὐτῶν παραζάλην εἰς λύκους μεταβαλλόμενοι ἵνα εἰς τὴν ἀνεμοζάλην αὐτοὶ χαίρουν, ὅταν οἱ τὰς χρυσοῦφάντους στολὰς περιβαλλόμενοι ἀμαυροῦσι τὴν λάμψιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἀγαλματωγήτου αὐτῶν χαρακτήρος, ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ ἱερὸν αὐ-

τῶν ἀξίωμα, καὶ ἀντὶ καλῶν ἔργων, ἅτινα ὡς οἱ κοσμοῦντες τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν μῆτραν ἀδάμαρτες ἔδει τὰ λάμπουσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν, παρέχουσι τὸνναντίον ἡμῶν παραδείγματα ὁλεθρίως ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς τῶν χριστιανῶν πεποιθήσεως ἐπιδρῶντα, ὅταν οἱ τὸ σύμβολον τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ αὐτῶν ἀναρτῶντες, ἀνίσχυροι τὰ καταδαμάσωσι τὸ ἐαυτῶν πάθος, πρὸ οὐδενὸς μέσου ὀπισθοχωροῦσιν ὅπως ἐπιτύχωσιν αὐτόχρημα τὴν ἐξόρτωσιν ἐκείνων, οἵτινες τολμῶσι τὰ ἐγείρωσι φωνὴν διαμαρτυρίας καὶ ἀγανακτήσεως πρὸ ἀνηκουστων ἀνομιῶν καὶ θρησκευτικῆς ἐκλύσεως, καταφεύγοντες δὲ εἰς χαμερπῆ καὶ ἀντιχρυσὸν πρὸς τὸ ἱερὸν αὐτῶν ἀξίωμα κείμενα μέσα, κατέρχονται μέχρι τοῦ ὑποδυθῆναι τὸ ἀπεχθές τοῦ προδότου πρόσωπον καὶ εἰς φρικώδεις καὶ ψευδεῖς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς κατὰ ἐντίμων πολιτῶν καταγγελίας ζητοῦντες τὰ σβέσωσι τὴν τρομερὰν ἐκδικητικὴν αὐτῶν δύσιν, δολοφονικὸν ἐμπήγρουν ἐγχειρίδιον εἰς ἐκπαιδευτικὰ σώματα, τῶν ὁποίων τὴν περιφρούρησιν Ἐκκλησία καὶ Γένος αὐτοῖς ἐνετέλλετο, ὅταν τέλος τοιαῦτά τινα ἀπὸ πολλοῦ ὑποβαλλόμενα ταῖς ἀνωτάτοις ἡμῶν ἐκκλησιαστικαῖς καὶ ἐθνικαῖς ἀρχαῖς, οὐ μόνον οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται προσοχῆς ἀλλὰ δι' ἀσυγγνώστου ἀνοχῆς ὑποβάλλονται παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἔδει τὰ ἐξαλείψωσιν ἄχρι τοῦδε τὸ ἐπὶ τοῦ κληρικοῦ σώματος ἀραφανὲν τοῦτο ἔλκος, κανστικωτάτου μέσου χρῆσιν ποιούμενοι πρὸς διάσωσιν τοῦ λοιποῦ σώματος ἐκ τῆς ἀπειλούσης αὐτὸ γαγγραινῆς, οὐδὲν ἕτερον ὑπολείπεται ἡμῶν, τοῖς πιστοῖς καὶ ἀφοσιωμένοις τέκνοις τῆς μητρὸς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἰμὴ ὑψώνοντες τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φωνὴν, τὰ ἐξεύρωμεν ἡμεῖς τὸ μέσον πρὸς ἐπούλωσιν τῆς ὡς ἀρχόμενοι εἶπομεν ἀπὸ τοσούτου χρόνου διαροικθείσης ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν σώματος πληγῆς, ἥτις ἀπειλεῖ τὰ καταστῆθαι θανατηφόρος. Οὕτω οὐδὲν ἕτερον πλὴν τῆς δημοσιότητος μέσον ἔχοντες, εἰς αὐτὴν καταφεύγομεν, παραθέτοντες ὧδε τὰς μέχρι τοῦδε πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον διαβιβασθείσας ἀναφορὰς καὶ ἐκθέσεις ἡμῶν, δι' ὧν πιστῶς ἐξεκονίζεται ἡ τε μεμπτὴ πολιτεία καὶ διαγωγή τοῦ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἡμετέρων κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν

ταχθέντος μητροπολίτου κ. Γαβριήλ, ὅπως ἴδῃ τὸ δημόσιον τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ ἐκτιμήσῃ τοὺς τὰ τοιαῦτα ἀνεχομένους προστάτας του.

Ἐν Κερασσοῦντι, τῇ 24 Ἰουλίου 1892.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Γνωστὴ ἐστὶν ἡ ἐπὶ ἐμπορίῳ, ναυτιλίᾳ καὶ γράμμασιν ἀνὰ τὸν Πόντον θέσις τῆς ἡμετέρας ἐλληνικῆς πόλεως. Οὐδέποτε δὲ μέχρι σήμερον ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶδεν ἐν ἡμῖν διενέξεις, φατρίας, κομματισμούς, διαπληκτισμούς, καταδιώσεις Ἀρχιερέων, οἷαι ἀείποτε ἐχαρακτήρισαν ἄλλας ἐν τῷ Πόντῳ ὁμόρους πόλεις. Τοῦτο δὲ δὲν ἀμφιβέβηκεν ὅτι ἱκανὸν ἐστὶν ἐγγύγων τῆς φιλησυχου καὶ φιλοπροόδου διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

Καὶ ὅμως βέβαιον δαίμων ἐπέπρωτο νῦν νὰ διαταράξῃ τοὺς κύκλους τῶν φιλησυχῶν ἡμῶν συμπολιτῶν. Ἡ ἄσωτος, ἡ ὀλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας ἐπάσχολουμένη εἰς τὸ χαρτοπαίζειν καὶ κυβεῖν, ἡ προδοτικὴ τῶν πολυτίμων ἐθνικῶν ἡμῶν πρεσβύων πολιτεία τοῦ νῦν Τραπεζοῦντος κυρ Γαβριήλ Ἰατροῦδάκη, ἐπέπρωτο, λέγομεν, νὰ σπείρῃ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ζέεντα διαιρέσεις, ταραχῶν, νὰ ἐπιφέρῃ δὲ παραλυσίαν καὶ παρακμὴν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἡμῶν καταστήματα, ἅτινα ἀείποτε ὡς φωστῆρες σελαγίζοντες δεφώτισαν καὶ τὸν περίεξ ἐλληνισμόν.

Δὲν ἠδυνάμεθα πλέον νὰ καταπίνωμεν μέχρι πυθμένος τὸ ποτήριον τῶν ἀσχημιῶν, τῶν ἀδικιῶν, τῶν ὀργῶν τοῦ κυρ Γαβριήλ! δὲν ἠδυνάμεθα πλέον νὰ υποστῶμεν τὴν ἐν ἡμῖν ριζικῶς καὶ ἐνδομύχως ἐγγυχαρχθεῖσαν οἰκτράν, θλιβεράν, καὶ προδοτικὴν πολιτείαν τοῦ κυρ Γαβριήλ! ἦν ἀντὶ τὰ κολύψῃ μεταμελούμενος καὶ ἐπανορθῶν ὅσα ἐν τῇ ἐνταῦθα διαμονῇ του ὀδίκηματα καὶ ἀνοσιουργήματα ἐπραξε, νατέφυγε καὶ καταφεύγει εἰς τὸν τύπον διὰ τῶν τυφλῶν καὶ ἐστιγματισμένων καὶ τυφλῶς σχηματιζόμενων παρασίτων ὀργάνων του, ὅπως καθιέρωσῃ τὸ διαδόητον ἀξίωμα τοῦ «δαίρει καὶ βασιλεύει» καὶ διὰ σατανικοῦ καὶ κατὰ νόμου πέπλου νὰ καλύψῃ τὴν ὑποκριτικὴν καὶ οἰκτροτάτην πολιτείαν του προκαλῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ Ἡροστράτειον δόξαν καὶ ἐπαίνους ὅτι δῆθεν κατώρθωσεν Ἡράκλεια ἄθλα καὶ ἀνευρυθριάστως νὰ προσάφῃ μῶμον κατὰ προσώπων ἅτινα τὸν βίον αὐτῶν ἔθυσαν ὑπὲρ τῶν κοινῶν τῆς

πόλεως ἔργων καὶ πραγμάτων. Οἴκοθεν ἐνοεῖται, Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, ὅτι ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ γνωμικὸν «τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ» καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τῶν τὰς ἐψηλοτέρων θέσεις κατεχόντων ἀρχηγῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου, ἀπέσχομεν νὰ μιμηθῶμεν τὸν κύρ Γαβριὴλ καὶ κατέβημεν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα φέροντες εἰς φῶς τὰς ἀσχημίας αὐτοῦ. Προτιμήσαντες δὲ τὴν νόμιμον καὶ εὐθεῖαν ὁδόν, διὰ τῆς ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς, καταγγέλλομεν τὰς ἀσχημίας αὐτοῦ, μεθ' οὗ, ἡ ἑλληνικὴ ἡμῶν κοινότης, ἀποκηρύσσας αὐτὸν, διέκοψε πᾶσαν μετ' αὐτοῦ ἐπίσημον καὶ μὴ σχέσιν· καὶ τοῦτο ἀσχέτως πρὸς τὰ ὄργανά του.

Ἐκθέσωμεν ἤδη τὰς τε ἱεροσυλίας καὶ ἀσχημίας αὐτοῦ.

Α'. Ἐν τῇ συμβάσει τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σάββα Παυλίδου, μεγάλου εὐεργέτου τῆς ἑλληνικῆς ἡμῶν κοινότητος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κινητὸν μέρος αὐτῆς, οὐ μόνον κατεχράσθη ὀγδοήκοντα ὀκτὼ λίρας ἐπὶ διαφόροις προφίσεισι καὶ δὴ προμηθείᾳ, ἀλλὰ καὶ μετατρέψας τὰ ὁμολογια εἰς τὴν διαταγὴν του, ἐδέχθη ὁμολογια μὲν μὴ φερέγγια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐλάττωσιν δὲ πεντήκοντα λιρῶν· κατακρατήσας δὲ καὶ αὐθαιρέτως ἐπὶ διτάμηνον τὰ εἰσπραχθέντα συμποσύμενα εἰς τριακοσίας ἐβδομήκοντα καὶ μίαν λίρας. Οὕτω δὲ οἱ μὲν προαπελθόντες εὐεργέται τῆς κοινότητος ἡμῶν προνοοῦντες ἐκληροδότησαν τὰ ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν, ὁ δὲ κύρ Γαβριὴλ ὁ ἀναλαβὼν τὴν προστασίαν ταύτην, καὶ τοῦτο πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καθηκόντων, περὰ τὴν ἀφιλοκέρδειαν ἥτις ἐχαρακτήρησε τοὺς προκατόχους αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς, ἔγνω νὰ ἐκτείνῃ χεῖρα ἱερόσυλον ἐπὶ τοιούτων σωτηρίων χρημάτων, ὅπως κορέσῃ τὴν ὑπεράγαν αὐτοῦ ἀπλησίαν.

Β'. Κατὰ τὴν ἐταῦθα διαμονὴν αὐτοῦ εἶχε τελευτήσῃ τὸν βίον αὐτοῦ ὁ μακαρίτης Φώτιος Ἐλευθεριάδης, ὅστις δ' αὖ διαθήκης αὐτοῦ, συνταχθείσης κατὰ ἐν ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ, διέθεσιν ὑπὲρ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, τῶν ὁθωμανικῶν ἐκπαιδευτηρίων λεπτοκαρεῶνας, ὑπὲρ τῆς συζύγου δὲ αὐτοῦ σὺν τοῖς ἄλλοις κτήμασι διέθεσε καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἥτις θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ διαθήκη αὕτη ποικιλοτρόπως παρεξηγήθη καὶ ἐγνωμοδοτήθη ὅτι μένουσιν ἀδιάθετα τὰ παρὰ τοῖς ἀνταποκριαῖς τοῦ μακαρίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ταγανρόκ μετρητὰ, συμποσύμενα εἰς ἑπτακοσίας περίπου λίρας καὶ χρεωστικά τινὰ ὁμολογια ὡς καὶ ἑτέρας δύο λεπτοκαρεῶνας μεθ' ἑτέρων ἐν Κασσιόπῃ κτημάτων, οἱ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς πράγμασι προὔχοντες ἔπειταν τὸν μόνον ἐπιζῶντα τοῦ μακαρίτου ἀδελφόν, τὸν νόμιμον δηλαδὴ καὶ ἄμεσον κληρονόμον (καταφυγόντα εἰς τὸ Στ' ἤ) ὅπως μὴ ἀκρωτριάσῃ τὴν διαθήκην, ἀλλὰ πᾶν τὸ μὴ μνημονευθέν ὑπὸ τῆς διαθήκης, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κωδωνοστασίου τοῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς ἐν Κασσιόπῃ μικρᾶς ἐκκλησίας, ὧν τὴν δαπάνην ζῶν ὁ διαθέτης ἀνεδέξατο, νὰ παραχωρήσῃ πᾶν δικαίωμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἐναπολιφθείσης περιουσίας, τοὺς τόκους

δὲ καὶ τὰς προσόδους νὰ καρπωθῇ ἡ χήρα μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῆς, ἀποθανούσης δὲ, νὰ περιέλθῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων. Δυστυχῶς ἡ λυσιτελής αὕτη λύσις οὐ μόνον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κυρ Γαβριὴλ δὲν ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἡδυνήθη ἡ περιουσία αὐτῆς νὰ διαφύγῃ τῶν ἀρπακτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἀρχιερέως αὐτοῦ· καθότι λόγῳ ἐπικυώσεως καὶ ἄλλων αὐθιγμάτων δικαιομάτων ἀφαίμαξε τὴν εὐπιστον χήραν εἰς πεντήκοντα λίρας καὶ τρεῖς περικοὺς τάπητας. Μὴ ἀρκούμενος δὲ εἰς αὐτάς, διανοήθη νὰ γράψῃ καὶ πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν μακαρίτου, ὅπως τὰ χρήματα ταῦτα περιέλθωσιν εἰς χεῖράς του, ἵνα δυνηθῇ νὰ οἰκιοποιηθῇ ἑτέρας ἑκατὸν, ὡς ἐκήρυξε λίρας. Εὐτυχῶς ὁμοῦς ὁ ἐπιζῶν ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου ὑποπτευθεὶς τοὺς πλεονεκτικούς σκοποὺς του, διὰ τηλεγραφήματος ἐματαίωσε τὰ δόλια αὐτοῦ σχέδια. Ἀποτυχὼν τότε, μετεκαλέσατο ὁ Τραπεζοῦντι τὴν χήραν τοῦ μακαρίτου καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους μεμακρυσμένους συγγενεῖς καὶ διὰ Μητροπολιτικῆς ἀποφάσεως παρανόμως κατεχερμάτισε τὴν διαθήκην μεταξὺ πέντε συγγενῶν, ὥστε ἀντὶ ἑπτακοσίων λιρῶν οὕτε ἑκατὸν πεντήκοντα θὰ περιέλθωσιν εἰς τὰς χεῖρας τῆς χήρας ἢν οἰκτρότατα ἠπάτησε, καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων, καὶ ἀντὶ εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχῶν, ἀρὰς καὶ ὕβρεις ἐπέσυρεν ὁ κυρ Γαβριὴλ.

Γ'. Ἐνῶ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ἡμῶν, τοὺς συνταχθέντας ὑπὸ τοῦ νῦν Ἰωαννίνων κυρίου Γρηγορίου Καλλιίδου, ἅπασαι αἱ πρόσδοι τῶν ἀναφορῶν καὶ δικῶν καὶ διαζυγίων καὶ διαθηκῶν, θεωρουμένων ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας ἀνήκουσι τῷ ταμείῳ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὁ κυρ Γαβριὴλ ἐν τῇ ἐνταῦθα διαμονῇ του, ἐκ τῶν πενήκοντα πέιπου ἀναφορῶν καὶ διαζυγίων ἐπιδιοθέντων αὐτῷ, οὐ μόνον περὶ τὰς ὀγδοήκοντα λίρας ἐκαρπώθη, ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν αὐτῶν ἡδυνήθη νὰ διαδιδάσῃ, ὡς μὴ εὐκαιρῶν ἐκ τῶν εὐωχιῶν, χαρτοπαιγνίων καὶ κυβειῶν, πρὸς ἐπίμετρον δὲ καθυστέρησε καὶ τὸν εὐτελὲς μισθὸν τοῦ μό-νου κλητῆρος τῆς Δημογεροντίας.

Δ'. Εἰσῆλθεν ὡς μέλη ἐν τῇ Δημογεροντίᾳ καὶ Ἀντιπροσωπεῖα τοὺς λεγομένους Νεοφύτους Ἰωάννην καὶ Ἀριστοτέλην, στερουμένους τοῦ δικαιοῦματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ὡς μηδέποτε ἀποτίσαντας τὴν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων συνδρομὴν αὐτῶν, καθότι ὅτε πρὸ ἱκανῶν ἔτων οἱ γονεῖς αὐτῶν διεπληκτίζοντο περὶ διανομῆς κτημάτων καὶ ἡ περιουσία αὐτῶν ἠπειλεῖτο νὰ καταστραφῇ, ἡ ἑλληνικὴ τῆς πόλεως Δημογεροντία παρεμβάσα μετὰ πολλῶν κόπων καὶ πόνων ἐπὶ μῆνα, ἐπέφερεν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα, διασώσασα τὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ πρὸς ἀμοιβὴν οἱ διαπληκτιζόμενοι διέθεσαν ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων δύο ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐργαστήρια. Ἀναφανδὸν καὶ ἐνταῦθα παρέβη τοὺς διέποντας τὴν ἑλληνικὴν ἡμῶν κοινότητα κανονισμοὺς ὁ κυρ Γαβριὴλ. Ἐπίσης καὶ ὁ ἕτερος Ἰωάννης μικρὰν τινα ἐν τῇ ἐνορίᾳ Κοκχάρει, εἰς ἱεράν, ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων διατεθεῖσαν ὑπὸ τῆς νόμφης αὐτοῦ Κουζῆς αὐθαιρέτως κατα-

κρατεῖ, εἰ καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ διατέλει ἀμέτοχος πάσης μετὰ τῶν Νεοφυτῶν συναφείας. Εἰσάγων λοιπὸν ὁ κύρ Γαβριὴλ τοιαῦτα ὄντα ὡς μέλη εἰς τὴν Δημογεροντίαν καὶ Ἀντιπροσωπεῖαν καὶ χρώμενος αὐτοῖς ὡς νευρόσπαστα, διμυουργῶν δὲ φατρίας καὶ κόμματα ἐφαρμόζει τὸ διαβόητον αὐτοῦ ἄξιωμα «διαίρει καὶ βασιλεύει». Τούτους δὲ ἔχων συνδαίτη-μόνας καὶ ἐταίρους ἐν ταῖς συναναστροφαῖς, φοβερούς δὲ καὶ συστηματικούς συμπαίκτορας εἰς τὰ χαρτοπαίγνια καὶ κύβους, ἐγένετο σκάνδαλον μὲν φοβερὸν τοῖς ὁμογενέσι καὶ ἑτερογενέσι, παίγνιον δὲ καὶ ἄξιος χλευασμοῦ καὶ περιφρονήσεώς παρὰ τῷ χρυστεπωνύμῳ λαῷ.

Ε'. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν πονηρῶν τούτων ἐκδουλεύσεων τοῦ Ἀριστοτέλους Νεοφύτου ὁ κύρ Γαβριὴλ, συνέστησε, συνεβούλευσε, παρεκάλεσε τῷ ἐνταῦθα Προξένῳ τῆς Ρωσσίας κ. Κολλάρω, ὅστις ζῇ ἐν τῇ προσοδοφόρῳ οἰκίᾳ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, συνεχίζων τὸν προκάτοχόν του ζήσαντα ἐν αὐτῇ ἐπὶ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη, νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν ταύτην, καὶ προπληρῶνων τὸ τριετὲς ἐνοίκιον νὰ μετοικήσῃ εἰς τὴν οὐπὼ παρασκευασθεῖσαν οἰκίαν τοῦ Ἀριστοτέλους Νεοφύτου. Καὶ τοῦτο ὡς νὰ μὴ ἤρχουν τῷ Ἀριστοτέλει ὅσα παρὰ τοῦ κύρ Γαβριὴλ ἐνέμετο ἀφειδῶς καθ' ἐσπέραν κυθεύων καὶ χαρτοπαίζων μετ' αὐτοῦ.

ΣΤ'. Χαραλαμπὸς τις Ἑρμείδης γνωστὸς ἐν τῇ πόλει ἐπὶ τιμιότητι, ἐν τινι ὑποθέσει παρὰ τῇ Δημογεροντίᾳ, διότι παρεκάλεσε τῷ κύρ Γαβριὴλ πρὸς ἀναψηλάφησιν τῆς ἐκ δεξιᾶ πέντε μετζιτίων δίκης του διαβεβαιῶν ὅτι λάθος κατενοήθη, ἀντὶ ἀπαντήσεως ἀποπεμφθὲς ἰς ἀποτόμως ἐτιμωρήθη δι' ἀναγκάσεως ἐπ' ἐκκλησιῶν ἐπιτιμίου κατ' αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐπισυνάπτομεν ἐνταῦθα.

Ζ'. Βασίλειός τις Παπαντωνίου τέως ἀντιπρόσωπος ἐπὶ ἀγωγῇ τῆς χήρας νύμφης αὐτοῦ ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ ἐν τῇ διαδικασίᾳ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ὡς ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἔχουσα ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς διαδικαζομένης περιουσίας. Πρὸς ἀπάντησιν ὁ κύρ Γαβριὴλ ὁρμήσας κατ' αὐτοῦ ὥπλισμένος διὰ καθέκλας καὶ ὡς γενναῖος ἀθλητῆς δλίγου δεῖν κατιφόνειεν αὐτὸν εἰ μὴ παρενέβαινον οἱ συνεδριάζοντες Διμογέρντες καὶ ὁ κλητῆρ.

Η'. Μιχαὴλ τις Πολίτης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ περιελθόντες εἰς συζυγικὴν διάστασιν, πρὸς ἐξομάλυνσιν κατέφυγον πρὸς τὸν κύρ Γαβριὴλ. Παρουσιασθείσης λοιπὸν τοιαύτης ἀφορμῆς, καὶ ἀποβλέπων πρὸς τὸ ἴσχυρὸν του συμφέρον, χωρὶς δηλαδὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ τρίακότα πέντε μετζίτια ἅτινα καθυστέλει, συνδρομὴν τῶν ἐκπαιδευτηρίων ὁ ρηθεὶς Μιχαὴλ καὶ τὰ ὅποια ἡ Ἐφορὰ προέτεινε νὰ κρατήσῃ, ἐξεμεταλλεύθη αὐτοὺς καὶ κατῴρθωσε διὰ παντοίων μέσων νὰ ἀπαιτήσῃ διαζύγιον. Διὸ καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀφῆρπασε τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς λίρας.

Θ'. Ἐν τῇ ἀπαίσιᾳ ἐνταῦθα ἀφίξει του συνεκκλησίας τοὺς χριστιανούς ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως, κλεισθέντων τῶν δύο ἄλλων ἐκκλησιῶν, τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, εἴτα ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὅτε καὶ διανέμων τὸ ἀντίδωρον ἡργυρολόγει δίκην κυβερνητικοῦ εἰσπράκτορος τοὺς χριστιανούς. Ὡσαύ-

τως δὲ καὶ τὴν πρώτην Παρασκευὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς συνεκλή-
σας καὶ πάλιν τοὺς χριστιανοὺς ἐπὶ προσπάσει ἀναγνώσεως εὐχῶν καὶ
συγχωρήσεως ἀργυρολόγει, οὗ ἕνεκα ὀλίγου δεῖν στάσις ἐγένετο τῶν
χριστιανῶν ἐπὶ τῇ κατακρίτῳ αὐτοῦ διαγωγῇ. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ ἐπέ-
βαλεν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐφημέριους τῆς πόλεως, ἵνα περιερχόμενοι ἀπὸ
οἰκίαν εἰς οἰκίαν ἐγγράψωσιν ὀνόματα πρὸς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἀργυ-
ρολογοῦντες διὰ τοιούτων κατακριτέων μέσων, πληρώσωσι τὸν Κουβα-
νὰν τοῦ κυρ Γαβριὴλ, καταστάντα ἕνεκα τῶν συνεχῶν καὶ ἀλλεπαλλή-
λων ἐν τῇ κυβεῖᾳ ἀπωλειῶν του, πίθου τῶν Δαναῶν.

Ι'. Ἀντὶ πέντε λιρῶν ἐπέτρεψε τῷ ἐφημέρῳ παπᾷ Ἰωάννῃ νὰ
ἐξομολογήσῃ διὰ πάντος ἐν Κερασσοῦντι. Ἀσυνεπῆς ὅμως ὁ κυρ Γα-
βριὴλ εἰς τὰς ὑποσχέσεις του, μετεκαλέσατο ἐκ Σουρμένων ἕτερον Πνευ-
ματικόν, ὅστις καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ ἱεῖς διανομῆς τῶν προσδῶν ἐξή-
σκησε τὸ ἔργον του. Οὕτω δὲ θύμα ἀπληστίας ὁ παπᾷ Ἰωάννης ἐγέν-
ετο. Πρὸς τούτοις κατ' ἐντολὴν τοῦ κυρ Γαβριὴλ καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ
ὡσαύτως τῶν ἡμίσεων προσδῶν ὁ ἐκ Σουρμένων Πνευματικὸς ἠθέλησε
νὰ περιέλθῃ τὰς οἰκίας καὶ ὑποχρεωτικῶς νὰ ἐγγράψῃ ὀνόματα πρὸς
συγχώρησιν καὶ νὰ ἀγιάζῃ, οἰκτρώτατα ὅμως κατεδιώχθη.

ΙΑ'. Ἐμπιστευθέντες εἰς τὰς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἔσχομεν τὴν ἀτυ-
χίαν ν' ἀναθέσωμεν τῷ κυρ Γαβριὴλ τὴν προμήθειαν Σχολάρχου· οἰκ-
τρώτατα ὅμως ἡπατίθηνεν· καθότι ἀπέστειλεν ἡμῖν συμπολίτην τοῦ
τινα, γερόντιον ἀνίκανον καὶ ἀναλφάβητον, ράκος δὲ τῶν σχολείων κα-
ταστάς. Τὸ γε,όντιον δὲ τοῦτο ἐπέφερεν ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τὴν φο-
βερὰν παραλυσίαν καὶ ἐποσύνησεν τῆς ἀνωτέρας γυμνασιακῆς τάξεως
καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὀγδοήκοντα λιρῶν τοῦ μισθοῦ του.

ΙΒ'. Διὰ τὸ ἐλευσόμενον σχολικὸν ἔτος ἐπρίκειτο ν' αὐξήσωμεν τὸ
προσωπικὸν τῶν διδασκάλων, ἀναπτύσσοντες τὸν κύκλον τῶν μαθημά-
των διὰ προσκλήσεως ἑνὸς ἐξ Ἀθηνῶν Σχολάρχου ἢ καθηγητοῦ, καὶ
ἑτέρας διδασκαλίας ἢ διευθυντρίας. ὡς καὶ τὸ κεντρικὸν ἀρρεναγω-
γεῖον καὶ παρβεναγωγεῖον καὶ ἡ π.σ.ο.δ.φ.ο.ρ.ς οἰκία τοῦ Προξένου νὰ
ἐπισκευασθῶσι καὶ ἀναδιοργανωθῶσι. Ταῦτα δὲ πάντα ἀποχωρησάσης
τῆς ἑνεργοῦ Ἐφορίας, οὐδεμιᾶς δὲ ἄλλης δυνηθησομένης ν' ἀντιληφθῇ
καὶ ἀναδεθῇ, θέλουσι συντελεσεῖ εἰς τὴν ὁπισθοδὸν ὅλησιν πάντων καὶ
τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ μάλιστα ἐν τῇ παρούσῃ διαίρσει τῶν πολιτῶν,
ἣν καθιέρωσεν ἡ ἐπιλήψιμος τοῦ κυρ Γαβριὴλ διαγωγή, εἰς τὰ ὅποια
καὶ θεωροῦμεν καὶ κηρύττομεν τὸν κυρ Γαβριὴλ ὑπεύθυνον.

ΙΓ'. Ἴνα μὴ δώσωμε· ἔκτασιν καὶ δι' ἀφηγήσεων ἑτέρων τετα-
ταυρημάτων τοῦ ἐναγῆς τούτου ἀνδρός, καὶ διερχόμενοι ἐξ ἀδροπρο-
σύνης ἀδρόχος ποσὶ τὸν χορῆγοντα ἐπιτιμήσειον καὶ ἐλέγχων βίον αὐ-
τοῦ, ὡς ὕστατα καὶ ἀντεθνὰ καὶ προδοτικὰ τῆς ἐπιληψίμου αὐτοῦ
διαγωγῆς καταγγέλλομεν δύο τινά. Ἐν πρώτοις μὲν δι' ἀντεθνικῶν εἰση-
γήσεων παρὰ τῷ Γενικῷ Διοικητῇ Τραπεζοῦντος καὶ παρὰ τῷ ἡμετέρῳ
Διοικητῇ Πεκὴρ πασᾷ ἐδυσφήμισε τὴν παραιτηθεῖσαν ἡδὴ Ἐφορίαν,
ἥτις ἐπὶ τριακονταετίαν ὀλόκληρον μετ' αὐταπαρνησίας καὶ πρὸς βλά-

θην τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἐπροστάτευσεν, ἐπλούτησε, διώκησε, προήγαγε καὶ εὐηργέτησε τὰ ἑλληνικὰ ἡμῶν ἐκπαιδευτήρια. Εἰς ταύτην τὴν Ἐφορίαν, οὐ μόνον οἱ ὁμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀδελφικῶς μεθ' ἡμῶν συζῶντες ὀθωμανοὶ καὶ ἀρμένιοι ὀφείλομεν πᾶν ὅ,τι ἔχομεν. Δυστυχῶς ὁμῶς πρὸς περιφρόνησιν τῆς συκοφαντηθείσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ καὶ μὴ ἀνεχρμένη νὰ ποδηγετῇται ὑπὸ τοιοῦτου ἀφιλοκάλου ἀνδρός, ἀπέθετο τὴν Ἐφορίαν. Οὕτω δὲ δέκα καὶ ὀκτὼ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι περιφέρονται ὡς ἔρμαια ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, ὡς μὴ εὐρίσκομένων ἤδη ἐτέρων ν' ἀναλάβωσι τοιαῦτα δυσβάστακτα διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν βάρη, καὶ νὰ ἀποτίσωσι τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν μισθοὺς. Δεύτερον δὲ, ὡς αὐτοὶ ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων καὶ ἐν ἀπίσαις τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας πόλεσι, μὴ ἐξαιρέτως καὶ αὐτῇ τῆς Τραπεζοῦντος, οἱ διέκοντες τὰ τῶν σχολείων καὶ τῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων καὶ χορηγοῦντες τὰς πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δαπάνας, ὡς καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν σωματείων, εἰσὶν ἀνάμικτοι ἐξ ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ μὴ. Πρὸς ἀπομάκρυνσιν λοιπὸν τῶν μὴ ὑπηκόων ὀθωμανῶν, καὶ τοῦτο πρὸς ἐπίτευξιν τῶν καταχρυσίων αὐτοῦ σκοπῶν, ἐκ τῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ Δημογεροντίας καὶ Ἐφορίας, ἐχρήσατο τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς προδοσίας μέσον, ὃ ἀναξίως κατέχων τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Τραπεζοῦντος, ὃν ἐλάμπρυναν τοσοῦτοι ἄγιοι καὶ ἐνδοξεῖς Ἀρχιερεῖς. Διὰ διακοινώσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Τραπεζοῦντος καὶ τὸν ἡμέτερον Διοικητὴν Πεκὴρ Πασᾶν, ἀπήτησε τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ παντὸς κοινοτικοῦ σωματείου καὶ πρίγματος τῶν κυρίων ἀδελφῶν Χ. Πισάνη, ὃν ὁ μὲν διετέλει μέχρις ἐσχάτων ἔφορος, ὃ δὲ ἕτερος ἀντιπρόσωπος καὶ δημογέγων. Ἐνῷ οἱ κύριοι Πισάναι πάντοτε τὰς μεγαλειτέρας χορηγήσεις καὶ συνδρομὰς συνεισέφερον, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ νεκροταφείου ὕψωμα καλλωπίζων μεγαλοπρεπέστατος ναὸς τῆς Ἀγίας Τριάδος δαπάνη αὐτῶν ἀνηγέρθη. Ἐκ τῆς κατακριτέας καὶ προδοτικῆς ταύτης πολιτείας τοῦ κυρ Γαβριήλ, ἔπεται ὅτι ἀποτρεπόμενοι καὶ ἀπομακρυνόμενοι πάντες οἱ ξένης ὑπηκοότητος συμπολιταὶ ἡμῶν ὁμογενεῖς τῆς μεθέξσεως ἐν τοῖς κοινοφελέσιν ἡμῶν πράγμασι, θὰ καθυστερήσωσι πᾶσαν τακτικὴν καὶ ἔκτακτον αὐτῶν συνδρομὴν καὶ ἀρωγὴν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν. Οὐχ ἥττον δὲ καὶ ὁ μακαρίτης Σάββας Παυλίδης, ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἑλληνικῆς ἡμῶν κοινότητος ὑπῆρξεν ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, καὶ οὐτινος τὴν ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων διατεθεῖσαν περιουσίαν κατεχρέσθη ὁ κυρ Γαβριήλ. Οὕτω δὲ εἰς τὸν κύριον Γεώργιον Κ. Κωνσταντινίδην ἄρχοντα Διογέτην καὶ ἀπὸ ἐξαιτίας πρόεδρον τοῦ Δημαρχείου, ὡς καὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονύσιον, ὀφείλεται ὅ,τι φιλανθρωπικόν, ὅ,τι θρησκευτικόν κέκτηται ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ κοινότης. Οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι Κωνσταντινίδη, ὃν τὰ φιλογενῆ καὶ φιλόμορφα αἰσθήματα δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐκτμήσῃ δεόντως ὁ κυρ Γαβριήλ, εἰσὶν οἱ δλοκλήρους θύσαντες περιουσίας ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῆς ὁμογενοῦς ἡμῶν κοινότητος, δικαίως δὲ ἐπισύραντες τὴν γενικὴν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, ἐκλήθησαν εὐεργεταὶ τῶν ἑλ-

ληνικῶν ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων. Περὶ πάντων τούτων εἶναι δυνατόν νὰ πληροφωρήσωσι τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον οἱ κατὰ καιρὸν χρηματίσαντες καὶ ἐπιζῶντες νῦν Ἀρχιερεῖς καὶ αἱ ἀνὰ τὸν Πόντον διάφοροι πόλεις καὶ ἰδίως εἰ περὶ τὸν κύρ Γαβριὴλ ἐν Τραπεζοῦντι Ἀντιπρόσωποι καὶ Δημογέροντες.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ τῆς παραλυσίας ἥδη ἀφικθείσης εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον, παύει πᾶσα μετὰ τοιούτου ἀναξίου Ἀρχιερέως, εὐτινος ἄλλως καὶ ἡ ἐν Αἰξ τῆς Γαλλίας, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς μεγάλου Πρωτοσυγγέλου καὶ ἐν Βέρνη γνωστὴ ἐστὶν ἡ διαγωγή, σχέσις. Διακόπτοντες λοιπὸν πᾶσαν μετ' αὐτοῦ σχέσιν, καὶ ἀποκηρύττοντες αὐτόν. λαμβάνομεν τὴν τιμὴν καὶ τὴν τόλμην ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐν πρώτοις μὲν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν αὐθαρέτως κρατηθέντων ὑπὸ τοῦ κύρ Γαβριὴλ ὀδομήκοντα ὀκτὼ λίρῶν. τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Σάββα Παυλίδου, σὺν τοῖς ὀδομήκοντα λίραις τῶν δικαιωμάτων τῆς Δημογεροντίας ἐπὶ τῶν ἐπιδοθεισῶν αὐτῷ περὶ τὰς πεντήκοντα ἀναφορῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὅφει ἡ δις ἐκτεθείσα τῇ Μητρὶ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ παράκλησις ἡμῶν, ὅπως ἡ πόλις Κερασοῦς ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ἀρχαῖον καθεστῶς, μετατρεπομένη δηλαδὴ εἰς Μητρόπολιν, ὡς διετέλει ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἐξαπλώσεως τοῦ σωτηρίου χριστιανισμοῦ μέχρι τοῦ σωτηρίου ἔτους χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ τρίτου, ὅτε καὶ ἕνεκα τῆς ἀποχωρήσεως ἐντεῦθεν εἰς τὰ μεσόγεια τῶν ἰθαγενῶν χριστιανῶν μετετράπη εἰς Ἐξαρχίαν, διοικουμένην ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀρχόντος Λογοθέτου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει βεβαίως θέλουσιν ἱκανοποιηθῇ καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν πέριξ τῆς πόλεως ἡμῶν χριστιανῶν, συμποσούμενων εἰς τέσσαρας χιλιάδας οἰκογενείας διατελούσας εἰς οἰκτρὰν ἡθικῶς καὶ πνευματικῶς κατάστασιν, ὡς μὴ δυναμένης τῆς Μητροπόλεως Καλδίας, ἀπεχούσης σταθμοῦς καὶ παρασάγγας ὀλοκλήρου, νὰ εὐρεθῇ εἰς ἄμισον συνάφειαν μετ' αὐτῶν.

Εὐέλπιδες ὄντες ὅτι θέλομεν εἰσακουσθῇ καὶ θέλουσι ληφθῇ αἱ καταγγελίαι αὗται ὡς ἀληθίσταται, παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον ὅπως εὐδοκήσῃ ἢ νὰ μετατρέψῃ τὴν πόλιν ἡμῶν εἰς Μητρόπολιν, ὅπερ καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἀπὸ καρδίας καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ καθόλου ἑλληνισμοῦ, ἢ ἐν ἐναντίᾳ πρὸς τῶν ἐπιφέρῃ τὴν ἀντιατάστασιν τοῦ ἀναξίου τούτου, δι' Ἀρχιερέως οἷος ἐστὶν ὁ Σιδασμιώτατος Ἅγιος Ἰωαννῶν κύριος Γρηγόριος Καλλίδης.

Διατελοῦμεν δὲ τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς Θειοτάτης Παναγιότητος πειθήνια τέχνα.

Ἐν Κερασοῦντι τῇ 25 Ἰουνίου 1891.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπροσωπείας καὶ

τῶν ἐπισήμων προσώπων τῆς κοινότητος ἡμῶν οἷον προϋχόντων, ἐμπόρων κλπ.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Πατριάρχῃ Κωνσ(πό)λεως
Κυρίῳ Κυρίῳ Διορυσίῳ

Τῷ Πανσεβάστῳ Πατρὶ καὶ Δεσπότῃ

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἀντίγραφον.

Εὐλογημένοι Χριστιανοί.

Πόαν εὐεργεσίαν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ἡ Δημογεροντία, τὸ γνωρίζει κάθε χριστιανὸς ὁ ὁποῖος εἶδε τὴν πόρταν τοῦ δικαστηρίου, καὶ διὰ τοῦτο κάθε ἓνας ἀπὸ ἡμᾶς χρεωστεῖ νὰ σέβηται καὶ νὰ τιμᾷ τὰς ἀποφάσεις τῆς Δημογεροντίας, δὲ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οἱ καλλίτεροί μας ἄνθρωποι τοὺς ὁποῖοι ἡ κοινότης μας βάλλει εἰς τὴν λίαν ἐμπειστευμένην ταύτην θέσιν, κάθηνται δωρεὰν νὰ δικάζουν τὰς διαφόρους μεταξὺ τῶν χριστιανῶν ὑποθέσεις μας. Καὶ διὰ τοῦτο ἵνα προλαμβάνηται ἡ φθορὰ τῶν περιουσιῶν καὶ ἡ γέννησις τῶν παθῶν μεταξὺ μας, χρωστοῦμεν νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ὅταν παρακούομεν ἀνάγκη νὰ τιμωρώμεθα. Μία τοιαύτη ἀνάγκη μᾶς ἀναγκάζει νὰ τιμωρήσωμεν σήμερον ἐκκλησιαστικῶς τὸν Χαράλαμπον Ἡλιοῦ Ἑρμεῖδην δι' ἐξωκκλησιασμοῦ, διότι περιεφρόνησε τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Δημογεροντίας καὶ τὰς ἐπανειλημμένας συμβουλὰς αὐτῆς. Ἔστω λοιπὸν εἰς πάντας τοὺς χριστιανούς γνωστὸν ὅτι ἐδώκαμεν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Δημογεροντίαν ἵνα μεταχειρίζηται τὸ αὐτὸ μέσον εἰς παρομοίας περιστάσεις. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετ' ὑμῶν.

Ἐν Κερασσοῦντι τῇ 16 Μαρτίου 1891.

+ Ὁ Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.
(Τ. Σ.)

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἡ πόλις Κερασσοῦς, ἡ πατρίς μου, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμμεσον πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος. Ὁ ταύτης Μητροπολίτης ἐπισκέπτεται κατὰ καιροὺς τὴν πόλιν μας. Καὶ ἡ ἐπίσχεψις ἣν ποιεῖται εἰς τὴν πόλιν μας, δὲν ἀποβλέπει ποσῶς πρὸς πνευματικὴν ἡμῶν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς μόνον καὶ μόνον περιστρέφεται εἰς ἀπληστον ἀργυρολογίαν, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὴν ταχτικὴν καὶ ἀγογγυστον πληρωμὴν τῆς Ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεως. Ἐνῷ δὲ ἡλπιζομεν παρ' αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι πνευματικὸν ἢ ἔθνικόν, δυστυχῶς τοσοῦτον ἐματαιώσε καὶ διέφθυσε τὰς ἀγαθὰς ἡμῶν

ἐλπίδας, ὥστε ἐπέφερε τὴν ἐπάρατον διαίρεσιν καὶ τοὺς κομματισμοὺς ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἐκαυχᾶτο ἐπὶ φιλιευχίᾳ, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τραπεζοῦντος μόνη αὕτη δὲν ὑπέπεσεν εἰς διαιρέσεις καὶ κομματισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐπέπρωτο νὰ ἐπιφέρει, πῶτος; ὁ καλὸς ποιμὴν, ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριήλ.

Ἀπορῶ ὅμως ἐκ τίνων αἰσθημάτων ἡ Α. Σεβασμιότης ὁρμωμένη ἐμπεριεβλήθη πολλὰ ἐναντίον μου ἐν τῇ ἐνταῦθα τελευταίᾳ περιόδῳ τῆς. Ἀλλὰ τοῦτο εὐνόητον (διότι βέβαια δὲν ἐνέδωκα εἰς τὰς ἰδιοτελεῖς καὶ ἀργυρολογικὰς ὁρέξεις τῆς). Καὶ ὡς μὴ ἤρουν αἱ διχόνοιαὶ καὶ αἱ διαιρέσεις ὅς ἐπέφερον, προέβη μετὰ τὴν ἀναχώρησίν τῆς καὶ εἰς τὰ πλέον ἀντιχριστιανικὰ καὶ ἀνθεθνικὰ διαβήματα.

Οὕτω πρὸς ἡμερῶν ὁ ἐνταῦθα Καϊμακάμης μας ἐσχώτατος Πεκὴρ Πασᾶς, προσκαλέσας με ἐπὶ καταγγελίᾳ τοῦ Ἁγ. Τραπεζοῦντος, μὲ ἐπέδειξε δύο ταχυρίδια, τὸ μὲν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 παρελθόντος Ἰουνίου καὶ ἀριθμ. . . . τὸ δὲ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 τοῦ ἰδίου καὶ ἀριθμ. 214. Καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου ταχυρίου ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος διατάσσει τὴν παῦσίν μου ἀπὸ τὴν Ἐφοίαν, Δημογεροντίαν καὶ Ἀντιπροσωπείαν, διότι λέγει εἶμαι Δήμαρχος καὶ δὲν εἶναι δυνατόν κατὰ νόμον νὰ κατέχω ἄλλας κοινοτικὰς θέσεις, συνάμα δὲ καὶ παύει σεβαστὰ καὶ φιλόμουσα πρόσωπα τῆς πατρίδος ἐκ τῶν αὐτῶν θέσεων ὡς ξενουπήκοι· ἀπορῶ δὲ διατί τάχα μὲ παύει; ἂν καὶ ἐγὼ προηγουμένως ἐπισήμως παρητήθην· διότι, λέγει ἐν τῷ ταχυρίῳ, ἔφερον ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἰθάκης καὶ ἀπὸ τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος διδασκάλους ἀγνώστου ἀγωγῆς ὅπως κάμω ταλίμι (ἥτοι στρατιωτικὰ γυμνάσματα) εἰς τοὺς μαθητὰς, κάμνω προγράμματα τῶν Σχολείων ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Μητροπόλεως, κτλ. Διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ταχυρίου διατάσσει νὰ παραδῶσω τὸν λογαριασμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἣν ἔκτισα, λέγει, ἄνευ φερμανίου, νὰ παραδῶσω τὸν λογαριασμὸν τῆς Ἐπιτροπῆς μας, διότι κατασπαταλῶ τὰ χρήματα τῶν Ἐκκλησιῶν πληρόνων ἀδρούς μισθὺς εἰς τὸς διδασκάλους οὓς ἔφερον ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἑλλάδος, νὰ παραδῶσω τὸν λογαριασμὸν τοῦ προαυλίου καὶ τῶν τόχων τῆς Ἐκκλησίας Μεταμορφώσεως, νὰ παραδῶσω τὸν λογαριασμὸν τοῦ μνηματιῶς μου ὅπου ἀνήγειρα καταναγκαστικῶς ἀπὸ χρήματα πτωχῶν καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ῥητεῖ νὰ παραδῶσω λογισμὸν τῆς τριακονταετοῦ; Ἐφοροεπιτροπίας μου εἰς τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ περιεχόμενα τῶν ταχυρίων.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐξ αὐτῶν τῶν ταχυρίων καταφαίνεται ἡ ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀνθεθνικὴ διαγωγὴ τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος, ὅστις ἐκόρεσε τὰς ἐμπαθεῖς καὶ φιλεκδικούς διαθέσεις του, καταγγελίας, ὡς εἶπον, καὶ χαρακτηρίσας με ὡς ἐπαναστατικὰ ἔχοντα σχέδια ἀπέναντι τοῦ Κράτους· βεβαίως ἐπέδιώξε τὴν ἐντελῆ ἐξόντωσιν καὶ ἐξορίαν μου καὶ πέ· αν τοῦ Φεζάν.

Ἀλλὰ, Παναγιώτατε Δέσποτα, οὐκ ἄσκοπον θεωρῶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ δ·λώσω τῇ Γ. Θ. Παναγιότητι ὅτι ἡ Σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ Αὐτὴν περινοίᾳ καὶ

συνέσει, δὲν ἀφίνει ἀνικανοποίητον πάντα πιστὸν Αὐτῆς ὑπήκοον καὶ ὑπάλληλον οὕτω καὶ ἐμὲ τὸν πιστὸν Αὐτῆς θεράποντα ηὐδόκησε διὰ δύο κατὰ καιροῦ παρασῆμων νὰ με τιμήσῃ· βεβαίως ἡ Σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις δὲν κοιμᾶται ὅταν ἀπονεύμῃ παράσημα εἰς τοὺς πιστοὺς ὑπήκοους Τῆς καὶ τοὺς ὁποίους ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριὴλ θέλει νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἀντάρτας.

Κατηγορήθη, ὡς εἶπον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος ὅτι κα-
ταχρῶμαι τὰς προσόδους τῶν Σχολείων· ἀλλ' ἐγὼ ὁ ἐπὶ τριακονταετίαν
ὄλην ἡθικῶς καὶ ὁλκῶς μογθήσας ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως
τῆς ὅλης πατρίδος μου, ἐγὼ ὅστις ἐθυσίασα χιλιάδας λιρῶν πρὸς ἐδραίω-
σι τῶν Ἑκπαιδευτικῶν αὐτῆς καταστημάτων, ἐγὼ ὅστις καὶ ὄνειδῃ
καὶ ὕβρει καὶ συκοφαντίας καὶ ραδιουργίας εἰς τὸ μακροχρόνιον τούτο
διάστημα ὑπέφερα, χάριν τῆς πρὸς τὰ πρόσω πορείας τῆς Ἑκπαιδεύσεως
ἐν τῇ πατρίδι μου, κατηγοροῦμαι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Τραπεζοῦντος ὡς κα-
ταχραστής τῶν Σχολειακῶν!! Ἀλλὰ τότε πρὸς τί Παναγιώτατε Δέ-
σποτα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μοι ἀπένειμε τὸ παράσημον τοῦ
Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος; βεβαίως δ' αὖ τοὺς ἀγῶνας οὓς κατέβηλον ὑπὲρ
τῆς παιδείας ἐν τῇ πατρίδι μου καὶ τὴν περιφέρειαν αὐτῆς. Ἀρά γε
καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἠπάτησα ὡς θέλει νὰ ἐννοήσῃ ὁ
Ἅγιος Τραπεζοῦντος.

Περὶ τὸν θεωρῶ νὰ ἀναφέρω καὶ περὶ τοῦ παρασῆμου ὅπερ φέρω
τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ διαγωγή μου οὐχὶ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ
ἐν ὅλῳ τῷ Πόντῳ εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὴ, καταφίνεται δὲ καὶ ἐξ
αὐτῆς τῆς ἀλληλογραφίας τῶν προκατόχων του Ἀρχιερέων καὶ ἐξ
αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἡς καὶ ἐντίγραφα ἐσωχλείονται.

Τὴν τοιαύτην ἀνήκουστον καὶ ἀνθεθνικὴν διαγωγὴν τοῦ Ἁγίου
Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριὴλ μὴ ἀνεχόμενος, διαμαρτύρομαι κατ' αὐτοῦ
καὶ παρακαλῶ θερμῶς τὴν Γ. Θ. Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν
Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀποστείλῃ Ἐξάρχον καὶ ἐκ τοῦ πλη-
σίον ἐξετάσῃ τὰ πράγματα καὶ ἂν μὲν με ἐξελέγξῃ ἄδικον, εὐχαρίστως
ὑποφέρω τὴν τιμωρίαν τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας· εἰ δὲ
καταφαίνονται τὰ δίκαια, τότε ἐξαιτοῦμαι τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν παῦσιν
τοῦ ψευδῶς καὶ ἀνοποστώτως καταγγελλαντός με.

Ἐν Κεραισσοῦντι τῇ 13 Ἰουλίου 1891.

Τῶς ἑμετέρως Θειοτάτης Πανηγυότητος πιστότατον τέκνον

Ὁ Ἀρχων Διογέτης

Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης

Δήμαρχος Κεραισσοῦντος.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως
Κυρίῳ Κυρίῳ Διοινοῦ

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. Εὐδαιμονέστατον Νομάρχην.

Ὅτε συνεζητοῦντο αἱ τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἀφορᾶσαι προνομιακαὶ ὑποθέσεις, ἐπειδὴ μία ἐξ ὧν τῶν φροντίδων τῆς Ὑψ. Ὁθωμ. Κυβερνήσεως ἦτο ὅτι καὶ ὁ ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς τῶν Σχολείων, ἡ διαχείρισις τῶν οικονομικῶν αὐτῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν ἐν τῷ Σχολείῳ προγραμμάτων, ν' ἀνατεθῶσιν εἰς χεῖρας ἀνθρώπων τιμίων καὶ δικαίων καὶ ἐκ τῶν ὑπηρετῶν τῆς Ὁθωμ. Ὑψ. Κυβερνήσεως· τοῦτ' αὐτὸ δὲ, ὡς ἐμπεριέχουσα καὶ ἡ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 (τῆς μαζι-οὔλ-ἰχῆρ τοῦ ἔτους 308) ἐκ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Ῥωμαίων ἀπισταλῆσα Βεζυρικὴ ἐπιστολὴ καὶ ἐπειδὴ καταγίνομαι συμφώνως ταῖς ἐν αὐτῇ διαλαμβανούσαις διατάξεσι νὰ ἐξετάσω καὶ ἐπομένως κατ' ἐκείνην βαδίσω, ἵνα μὴ ἔνεκεν ἀμεροληψίας καὶ παραμελήσεως ἀπὸ ὑπολόγου ἔναντι τῆς Ὑψ. Αυτοκρατορικῆς διαταγῆς, διὰ τοῦτο πρὸς τελείαν ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων καθηκόντων, παρακαλῶ τὴν ἐπιδοψίλευσιν τῆς ἐξόχου βοηθείας σας εἰς τοῦτο ὅτι, ὁ Δήμαρχος τῆς Κερασοῦντος κ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης ὅσις καὶ παρὰ τὴν δατάξιν τοῦ 19ου ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς μελῶν Δημαρχίας νόμου, ἐξελέγη καὶ διατελεῖ νῦν καὶ τοιοῦτος καὶ Ἐφ' ὅρους Σχολείων καὶ Ἐπίτροπος ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅχι μόνον εἰς τὰ οικονομικὰ τῶν ἐν Κερασοῦντι Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ τοὶ ἀπαίδευτος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἐσωτερικὸν διοργανισμὸν αὐτῶν, ἥτοι εἰς ἐκλογὴν καὶ διορισμὸν διδασκάλων, εἰς κανονισμοὺς προγραμμάτων καὶ εἰς πρόδρομα, ὅτι ἔχει τὴν ἀξίωσιν ν' ἀναμιχθῇ ἀπὸ ἀφίξεως καὶ μετὰ λύτης μου ἰδῶν, ἂν καὶ ἀληθῶς μόνῃ τῇ ἐγὼ χαρῇ ἐπιρροῇ αὐτοῦ χαρίζομενος, πολλὰ καὶ ἰδιαιτέρως ὑπενθύνισα αὐτὸν, ἵνα μὴ ἔξω τοῦ κυκλίου τῶν καθηκόντων τοῦ ἐξέλθῃ, μ' ὅλα ταῦτα, ἐπειδὴ ὁ ρηθεὶς αὐτορρητῶς πάλιν προσδιορίζει καὶ παύει διδασκάλους καὶ ὑπηρέτας Ἐκκλησιῶν, ἐπειδὴ ὑπόκειται εἰς μεγάλην εὐθύνην, ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του τῶν εἰς ἐκείνους ἀνήκοντων προσόδων, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ οὐδὲ ὅλως συναισθάνεται καὶ αἱ Ἐκκλησίαι πάνυ ἔνδεες μέναισι δυνάμει νὰ λειτουργῶσι καὶ τὰ Σχολεῖα καταχρεωμένα ἀπέμειναν. Πρὸς δὲ τούτοις ὅλως ἀδίκως καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ καὶ συσχεφθῇ μετ' οὐδενός, καταδαπανῶν τὰ εἰς τὸ κοινὸν ἀνήκοντα χρήματα, τοὺς διδασκάλους ἐνὶ πάσῃ, τότε δι' αὐτοὺς ἱκανὰ χρήματα ἐκ τοῦ κοινοῦ συνεισφέροντο, ὁ ρηθεὶς ἀρκεῖται μόνον νὰ τοὺς συστήσῃ εἰς κρεωπώλας, παντοπωλάς καὶ ἀρτοποιούς καὶ τοὺς ἔχει τοὺς δυστυχεῖς οὕτω πάντοτε καταχρεωμένους, ἐκτὸς τούτων ἵνα καὶ μόνος ὡς θελεῖ χρηρθῇ τὴν κοινὴν σφραγίδα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς Ἐφ' ὅριαν καὶ Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἑαυτοῦ γαμβροὺς προτιμᾶν, τοῦτου δὲ μάλιστα ἀποτέλεσμα ἐγένετο, ὅτι ἐπὶ προφάσει δῆθεν ν' ἀποτίσῃ τὸ χρέος τῶν Σχολείων, ὅπερ καὶ βεβαίως προῦκυψεν εἰς αὐτὰ, ἐκ τῆς ἀνευ συνεννοήσεως οἰκοδομῆς τοῦ οἰκίας ἐπὶ γηπέδου τινὸς εἰς τὴν κοινότητα ἀνήκοντος καὶ αὐτὴν μὲ τὸ ὑπέρογκον πρὸς γρ. 47000 ἐπαδράνου.

σαν, ἐξέδωκεν ἀφ' ἑαυτοῦ του λαχεῖον οὗ τινος τὰ πτυχεῖα τὰς πόλεις Ταϊγάιον καὶ Βατοῦα ἐπλήρωσαν. Ἐν τούτοις ὡς ἀναθι ἡ ἐπέμβασις του ἔρρεθη, κατὰ τὸ περιελθὼν ἔτος τὴν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ διδασκουσαν διδασκάλισσαν ἀν'κανον ἰδὼν, ἀν καὶ σὺν τῇ ἀποφάσει τῆς Δημογεροντίας, καὶ Ἐπιτροπῆς ἀπέβαλλον, ὁ ρηθεὶς ἐπεμβὰς, ἐπειδὴ παρὰ τῇ γενομένῃ ἀποφάσει ἐκρίτησε καὶ ἐρέτος εἰσέτι. ἐπειδὴ κατόπιν τοσούτων καὶ ἐπανελημμένων παραπόνων τῆς τε Δημογεροντίας καὶ τῶν γονέων τῶν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ φοιτουσῶν μαθητριῶν μᾶς ἐπηρεάζει ἡ φροντίς του νὰ τὴν συμφωνήσῃ ὅσον ἀφ'ἑξ ὁ δὲ τοὺς ἄρρενας διδασκάλους ἐξ αὐτῶν ἐπὶ μόνῳ καὶ μόνῳ οἱ μαθηταὶ μουσικὴν καὶ ταλμὶ νὰ διδασκῶσιν. ἓνα μὲν ἐκ τῆς νήσου Ἰθάκης τῆς Ἑλλάδος, ἄλλον δὲ ἐκ τῶν δυτικῶν μερῶν τῆς Μακεδονίας ἀντὶ ὑπερόγκων μισθῶν εἰς οὓς καὶ δὲν ἀντέχει ἡ πόλις, προμυθεύόμενος, ἐπειδὴ ἀπὸ τριετίας τοὺς διατρεῖ, ἐν δὲ τῇ Ἐφορίᾳ ὁ συνεργάτης του, ἐπειδὴ εἶναι ρωσοῦπῆκος καὶ γαμβρός του καὶ δὲ δύναμαι νὰ τὸν περιορίσω, πρὸς δὲ τούτοις ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὰς διατάξεις, τῶν πρὸς τούτῳ νόμων, οἱ διαχειρισταὶ τῶν οικονομικῶν τῶν Σχολείων δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς διορισμοὺς καὶ παύσεις δασκάλων καὶ εἰς κανονισμοὺς προγραμμάτων, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὅσον καὶ ἀν τῇ Ἐφορίᾳ εἰς δύο μέρη διήρεσα καὶ διὰ τὸ ἐν μέρει διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν οικονομικῶν τῶν Σχολείων, τὸν ρηθέντα κ. Γεώργιον καὶ Ἀδῆμ Πισάνη, διὰ δὲ τὸ ἄλλο εὐπαιδεύτους ἐκ τῶν πολιτῶν ἐφρόντισα νὰ τοποθετήσω, καὶ οὕτως ὅπως ἀφίλονεικῶς καὶ πολὺ λαμπρῶς ἐνῷ κατεγινόμεν νὰ διευθετήσω τὰ πράγματα, ἐπειδὴ οἱ ρηθέντες κκ. Γεώργιος καὶ Ἀδῆμ Πισάνης δὲν ἐνέδωκαν, διὰ τοῦτο προστρέγων εἰς τὴν ἔξοχον ἀρωγὴν σας παρακαλῶ.

Α'. Ἐνόσω ὁ ρηθεὶς κ. Γεώργιος διατελεῖ Δῆμαρχος, ἡ καὶ ἀπλοῦν μέλος Δημαρχίας νὰ μὴ ἐπεμβῇ καὶ ἀναμιχθῇ εἰς ὑποθέσεις Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων ὁ δὲ συνεργάτης αὐτοῦ ὡς εἶναι ρωσοῦπῆκος ν' ἀποσυρθῇ ἐκ τῶν ρηθειῶν ὑποθέσεων.

Β'. Ὁ αὐτὸς κ. Γεώργιος ἐπειδὴ ἀπὸ τόσα ἔτη ἄνευ ἐπεμβάσεως καὶ ἐξελέγξεως οὐδενός, διεχειρίσθη τὰς προσόδους τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Σχολείων, νὰ παραδῶτῃ τοὺς ἀπικουμείους αὐτῶν λογαριασμοὺς, εἰς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἐκλεχθισομένην ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐξελέγξωσιν αὐτοὺς ὁ δὲ γαμβρός του νὰ παρουσιάσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Νικολάου πρὸς ταῦτα κολακεύομαι ὅθεν νὰ παρακαλῶ τὴν Ἐξοχότητα Ὑμῶν νὰ δώσῃ δευτέρας διαταγὰς εἰς τοὺς ρηθέντας.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος
Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα Ἐπαρχον Κερασσοῦντος.

Τὴν ἀπάντησιν τοῦ παρ' ἐμοῦ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα Εὐδαίμωνιστάτον Νομάρχην διαβιβασθέντος καὶ τὸν κκ. Γεώργιον, Ἀδῆμ καὶ

Κωνσταντίνον Πισάνην ἀφορῶντος τακτρίου, αὐριον τὸ Σάββατον ὅτε θέλω ἐπισκεφθῇ τὸν ρηθέντα Νομάρχην βέην, ἀνυπομόνως περιμένομεν.

Σήμερον γράψας εἰς τὸν κ. Λάζαρον Ἀσλανίδην, ἐνέτειλον αὐτῷ τὴν ἀποβολὴν τῶν ρηθέντων ἐκ τῆς Ἐφορίας τῶν Σχολείων, τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἐπιτροπῆς. καθότι τῶν μὲν δύο ἦτοι Ἀδὰμ καὶ Κωνσταντίνον Πισάνην, ὡς ὄντων ρωσσοῦπηκῶν, εἰς τοιαύτας τοῦ κοινοῦ ὑποθέσεις, τοῦ δὲ ἑτέρου κ. Γεωργίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκλογῆς μελῶν Δημορχείων νόμου, ὁ διορισμός του καὶ Δήμαρχος καὶ Ἐφορος τῶν Σχολείων τῆς κοινότητος καὶ Ἐπιτροπὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐργολάβος ἀπασῶν τῶν οἰκοδομῶν τῆς κοινότητος δὲν εἶναι εὐπρόσδεκτος. Ἐν τούτοις ὁ ρηθεὶς κ. Γεώργιος ἐὰν δεχθῇ νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν του, παρακαλῶ συνεννοούμενος μετὰ τοῦ κ. Λαζάρου Ἀσλανίδου, τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἀπέστειλον ἐκείνῳ μὴ ἀναγνώσῃ παρρησίᾳ τῆς Δημογεροντίας, τοῦναντίον ὅμως ἂν ἀρνῆθῃ τότε παρακαλῶ ὡς ἀναγνωσθῇ ἐκείνη καὶ θέλετε μετὰ λύπης ἰδεῖ τὰς ἀτάκτους ἐνεργείας τοῦ κ. Γεωργίου.

Ἐν τούτῳ, φίλε, ἐπικαλούμενος τῆς ἐξόχου εὐνοίας Σας, διατελῶ μετὰ τοῦ πρέποντος σεβασμοῦ.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 25 Ἰουνίου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος
Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Πρὸς τὴν Α. Ἐξ. Εὐδαιμονέστατον Νομάρχην.

Οἱ ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Κερασσοῦντος καὶ Ἐφοροὶ τῶν ἐκεῖ Σχολείων κκ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης καὶ Ἀδὰμ Πισάνης, ἂν καὶ τῆς Ἐφορίας παρρητήθησαν, ὡς εἰρησὶ δὲν θέλουσι νὰ παραδώσωσι τὰ ἀπαιτούμενα παρ' αὐτῶν κατὰστιχα, οὔτε τὴν σφραγίδά τῶν Σχολείων, ἀλλὰ μόνον παρουσιάζουσιν ἐπτάμηνον λογαριασμὸν αὐτῶν, ἐνῷ ὁ ρηθεὶς κ. Γεώργιος ἐκ τῆς διαχειρήσεώς του τῶν προσόδων τῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν ὑπευθύνεται νὰ δώσῃ ὡς ἄνωθι εἴρηται.

Α'. Τὸ κατὰστιχον καὶ λογαριασμὸν τῆς οἰκοδομῆς τῶν τοίχων τῆς Ἐκκλησίας Μεταμορφώσεως.

Β'. Τὸν λογαριασμὸν τοῦ διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ μὲ τὴν συνεισφορὰν τῶν πολιτῶν ἐν τῷ προαυλεῖ τῆς ρηθείσης Ἐκκλησίας ἀνεγερθέντος ἐπιταφίου λίθου αὐτοῦ.

Γ'. Τὸν λογαριασμὸν τῆς ἄνευ γνώσεως ἱμοῦ καὶ παραχω-

ρήσεως φερμανίου τῆς Ὑψ. Πύλης τῇ συνδρομῇ τῶν ἐγκατο-
κων οἰκοδομηθείσης μικρᾶς Ἐκκλησίας.

Δ'. Τὸν λογαριασμὸν τῆς νέας οἰκίας τὴν ὁποῖαν καὶ ἄνευ
τῆς θελήσεως τοῦ προκατόχου μου καὶ ἐναντι τῶν παραπόνων
τῆς ἐγγωρίου Δημογεροντίας οἰκοδομήσας τὸ ἱσότημον αὐτῆς
διὰ βίας εἰσέπραξε.

Ε'. Τὸν λογαριασμὸν τοῦ παλαιοῦ νεκροταφείου καθότι διὰ
τὸ νεκροταφεῖον τοῦτο, οὗτος τῇ ἐγγυήσει τοῦ γαμβριῦ του
Ἀδὰμ Πισάνη, ἂν καὶ παρὰ τῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς μόνον
41) λίρας ἰδανείσθη, νῦν διὰ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον ζητεῖ
λίρας 160.

ΣΤ'. Τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ νέου νεκροταφείου, διότι καὶ
τούτου ὁ ἰδιοκτήτης ὀθωμανὸς ὢν, οὔτε εἰς τὴν κοινότητα,
οὔτε εἰς οὐδένα ἄλλον δίδει τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ
μέρους τούτου, οὔτινος ἡ ἀξία ἐνῶ εἶναι 17000 γρόσια, οὗτος
διὰ 3000 γρόσια ἐμποδίζει τὸν πωλητὴν τῆς μεταβιβάσεως
τῶν τίτλων.

Ζ'. Ἐνῶ ἀπὸ τόσα ἔτη διατελὼν Ἐπίτροπος τριῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ὑπευθύνεται νὰ παρουσιάσῃ τοῦ, ὡς ἄνωθι εἰρημένους
ἀπαιτούμενους λογαριασμοὺς αὐτῶν, ἐπειδὴ νῦν μόνον τῶν Σχο-
λείων καὶ τούτων δύο ἔτων, καὶ μάλιστα ἐπὶ τὰ μηνῶν λογα-
ριασμοὺς παρουσιάζει καὶ ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι τούτῳ,
ἂν καὶ ἀφῆκεν ἑλλείψιν εἰς τὰ Σχολεῖα γρόσια 18000 καὶ αὐ-
τῶν τὸν λογαριασμὸν ἀρνεῖται νὰ δώσῃ. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ
τὴν Ἐξοχότητά Σας, διανύξατε τὸν ρηθέντα κ. Γεώργιον ἵνα
παραδώσῃ ὅλα ἀκριβῶς τὰ κατάστιχα καὶ λογαριασμοὺς τῶν
ρηθέντων ἐπιχειρήσεων του εἰς τὸν Ἐπίτροπόν μου κ. Ἀσλανί-
δην, καὶ ἐπιβληθῶσιν αὐτὰ εἰς ἐξέλεγχιν, ὑπὸ τῆς ὑπ' ἐμοῦ
ἐκλεχθείσης Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 2 Αὐγούστου 1308.

Ὁ εὐχέτης Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος

Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἰπόθεσις σπουδαίως ἀφορῶσα ὑπὸ τε ἐθνικὴν καὶ κοινωτικὴν ἐποψιν τὰ τῆς πόλεως ἡμῶν διὰ διαμαρτυρικῆς ἀναφορᾶς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 παρελθόντος Ἰουλίου, ἐστάλη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπογεγραμμένης ἰδιόχειρως παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ θεράποντος, ἱστορῶσα τὰς προδοσίας καὶ καταγγελίας τοῦ ἀσυνειδήτου Ἀγίου Τραπεζοῦντος, ὃς διὰ δύο τακρiriών ἐπέδωκε πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Βαλῆν Τραπεζοῦντος καὶ ἐχούσας ἐν συνόψει ὡς ἐξῆς· ὅτι παρήγγειλα δῆθεν ἐκ Μακεδονίας καὶ ἐξ Ἰθακῆς καὶ ἐκ τῶν νήσων τῆς Ἑλλάδος διδασκάλους ἀγνώστου διαγωγῆς, ὅτι τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολείων γυμνάζω στρατιωτικὰ γυμνάσια (ὡς ἔχων βεβαίως ἀνταρτικὰ σχέδια) ὅτι κτίζω Ἐκκλησίας ἀνευ φερμανίων καὶ πλείστας ἄλλας προδοσίας ἀναφέρει ἐν τοῖς τακρiriόσι ὃς ἐν τῇ ἀναφορᾷ μου θὰ ἴδῃτε, ἥτις ἐπιδοθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου Σας ἐπρωτοκολλήθη εἰς τὰ Μητρώα τῶν Πατριαρχείων ὑπ' ἀριθ. . . . καὶ καθυπεβλήθη ἀμέσως εἰς τριμελῆ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέλεξιν τῆς ἀληθείας, ὑποσχεθέντος τοῦ αὐδίου μου τὴν ἀμμεσον παῦσιν του.

Ἀλλ' ἔκτοτε εἴτε ἐκ τοῦ μεσολαβήσαντος θανάτου τοῦ αὐδίου μου προκατόχου τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος, εἴτε διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ἀπασχόλησιν ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν, ἔμεινε μέχρι τοῦδε ἐκκρεμὴς ἡ αἴτησίς μου.

Ἐν αὐτῇ ἐλγισμόνησα νὰ ἀναφέρω καὶ περὶ τῆς προδοσίας ἣν ἔκαμε καὶ πάλιν πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Βαλῆν, ὅτι δηλαδὴ στέλλω εἰς τοὺς ἐν Βιτουμῷ καὶ Ταϊγανίῳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ρωσσίας ὁμογενεῖς λαχειοφόρα δελτία εἰσπραττῶν χρήματα, ἐνῷ μέρος αὐτῶν τῶν λαχείων ἐκάλυψε μέρος τῆς ἀξίας μιᾶς μεγαλοπρεποῦς καὶ λαμπροτάτης οἰκίας ἣν ἔκτισα παραπλεύρως τοῦ κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου, χρησιμευσούσης δὲ ἥδη ὡς γαλλικὸν Προξενεῖον καὶ ἀποφερούσης κατ' ἔτος πρόσδον εἰς τὰ Σχολεῖά μας λίρ. Ὅθωμ. 40.

Τὰς προδοσίας ὅθεν καὶ τὰς καταγγελίας του ταύτας ἐνθυμούμενος καὶ τοὺς πατριώτας μου βλέπων εἰς φαρτίας ἔνεκεν τοιούτου Ἀρχιερέως, ἀνυχάζομαι καὶ πάλιν ὅπως ἐν τῇ ταπεινῇ μου ταύτῃ ἐγκλείσω γνησιότατον ἀντίγραφον τῆς ἐν λόγῳ ἀναφορᾶς μου ὡς καὶ ἀντίγραφα τῶν δύο τακρiriών του ἐπιπροσθέτων καὶ τὰ ἐξῆς.

Παναγιώτατε! Ἡ πόλις Κερασοῦς, ἡ πατρίς μου, ὑπὸ τὴν ἀμμεσον πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος ὑπαγομένη, πρὸ τριάκοντα ἐτῶν μόλις ἠρίθμει χριστιανικὰς ὁμοδόξους οἰκογενεῖας τριακοσίας πενήτηκοντα, σήμερον δὲ ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως τῶν Σχολείων μας, θιωρουμένων ὡς κέντρον τῶν περιχώρων καὶ τῆς ἐπομένης εὐρύνσεως τοῦ ἐμπορίου, ἀριθμεῖ περὶ τὰς χιλίας πεντακοσίας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκαίνης μέχρι τοῦδε τὸ γλυκὺ ὄμιον ἐμοῦ τε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Διονυσίου, ὡς καὶ τῶν πατριωτῶν μου, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπέβλεπεν εἰμὴ εἰς τὴν καθίδρυσιν Σχολείων, Ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων ἐκπαιδευτικῶν καὶ

φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ὡς καὶ εἰς τὴν εὐρυσιν τοῦ ἐμπορίου. Αὕτη ἦτο ἡ σκέψις μας καὶ ταῦτα εὐδοκίᾳ Θεοῦ καὶ τῇ φιλομούσῳ συνδρομῇ πολλῶν ἐνταῦθα τε καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν πατριωτῶν ἐπεκτίσαμεν, διότι διετέλουν ἔκτοτε σχεδὸν ἔφορος τῶν Σχολείων καὶ νυκθημερὸν ἐφρόντιζον ὑπὲρ αὐτῶν. Δύναται δὲ ἡ πατρίς μου νὰ καυχᾶται ὅτι ἔχει Σχολεῖα κατ' οὐδὲν καθυστεροῦντα πολλῶν ἄλλων μεγαλειτέρων πόλεων. Οὕτω δὲ ἔβαινον μέχρι πρὸ μικροῦ.

Νῦν, λυπηρὸν πράγματι, Παναγώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, λυπηρὸν, ἴσως καὶ ἀνοίχειον, πρωταιτίου γενομένου τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος, νὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἐνοχλήσω τὴν Ὑμ. Θ. Παναγιότητα, διὰ τὰ τῆς πατρίδος μου καὶ τῶν Σχολείων αὐτῆς, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὅλον τὸν βίον μου ἐδαπάνησα· ἀλλὰ δυστυχῶς, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων με καταναγκάζει.

Παναγιώτατε ! Μολονότι αἱ πράξεις τῆς Α. Πανιερ. τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος εἶναι καταφανεῖς πανταχοῦ ὅπου διέτριψεν, ἤτοι ἐν τε Αἰῆ τῆς Γαλλίας, ἐν τοῖς Ζαριφίοις, ἐν τῇ Μεγάλῃ Πρωτοσυγγελίᾳ καὶ ἐσχάτως ἐν Βάρνῃ, μολονότι ἡ διαγωγή τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐγκλείστου διαμαρτυρίας ἀναφορᾶς μου, μολονότι ἐνταῦθ' αὖτε καὶ ἐν Τραπεζοῦντι τὰ πλέον αἰσχρὰ καὶ ἀντίθικα ἐξετόξευσεν ἐναντίον μου καὶ ἐναντίον ὅλως τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Αὐτοῦ θῆλωματος, μολονότι εὐάρθμοι τινες γνωστῆς καὶ διεφθαρμένης διαγωγῆς ἐνταῦθα, τυφλὰ καὶ ποταπὰ Αὐτοῦ ὄργανα διατελοῦντα καὶ μηδεμιᾶς βαρύτητος φέροντα, ἅτινα ἐσχημάτισεν ὁ ἴδιος, συμμορφούμενα τῇ ἰδέᾳ τοῦ ἡγέτου αὐτῶν, πολλὰ ἐμχανεύθησαν ἐναντίον μου ὅπως ἱκανοποιήσωσι τὰς ἀπλήστους ὁρεῖξίς του, μολονότι ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐνταῦθα διαμονῇ του φαινόμενικῶς καὶ μηχανικῶς πως, δειλιῶν δὲ καὶ ἐκ τῶν πράξεων του καὶ ὡς ἐκ τούτου ὅπως ἱκανοποίησιν δῆθεν τὴν κατ' αὐτοῦ ἰδέαν τοῦ λαοῦ, ἐνήργησε κατὰ τὸ δοκοῦν του, ἡ καὶ παρακαίρως, νὰ ἀνοῇ τὰ Σχολεῖα, μολονότι ἐφαντάσθη ὅτι ἐγὼ, ἀναφορικῶς τῆς πρὸς ἐμὲ διαγωγῆς του, ἤθελα ἀντιπράξει εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Σχολείων, ἅτινα, ὡς εἶπον, διὰ κόπου καὶ μόχθου καὶ ἐθελουσίας ἡδυνήθην νὰ φέρω εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ πρὸ μικροῦ εὐρίσκοντο, ἐν τούτοις ὅμως αὐταπαρνήτως κηδόμενος τῶν συμφερόντων τῆς προσφιλοῦς πατρίδος μου, οὐχὶ μόνον δι' οὐτιδανὰς ἀτομικότητος καὶ ἰδιοτελείας δὲν κατεδέχθην νὰ κατέλθω εἰς ἀντεγκλήσεις, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν μου ὑπὸ τε ὕλικὴν καὶ ἡθικὴν ἐπέβην προσέφερον, ὑπομένων ὡς πατριώτης καὶ ἀέμων τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκόν μου.

Τίνος ἄρ' αὖτε τῶν γραφομένων μου ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος ἔχει νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀνυπόστατον; Μ' ὅλα ταῦτα καὶ πάλιν μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας ὑπέμενον ἀνυπολόγιστος συνεπειᾶς σοβαρὰς καὶ ἐπιζημίους τῇ πατρίδι μου. Ἀλλ' ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος ἐν τῇ τελευταίᾳ Αὐτοῦ ταξιδίῳ εἰ καὶ βλέπων τὸν λαὸν ὠργισμένον, ἀντὶ νὰ καταπραύνη τὰ ἐρεθισμένα πνεύματα, κωφεύων δὲ καὶ εἰς τὴν ρῆτραν τῆς Γραφῆς «εὐχεσθαι καὶ μὴ καταρᾶσθαι» ἔτι περισσότερον διηρέθισε τὸν λαόν, ὅτε

τὴν 14ην παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐπ' ἐκκλησίας ἐξετόξευσεν ἀρὰς καὶ ἐπιτίμια οὐ μόνον κατ' ἐμοῦ καὶ κατὰ πολλῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἑαυτὸν του κατενεθεμάτισε ὡς οὐδεμίαν γνῶσιν ἔχοντος περὶ τῶν ταχυρίων, καὶ ὁπότε ὁ λαὸς ἀκούων τὰ ἀσυστόλως καὶ ἀνευρυθριάστως ἀπαγγελλόμενα ψεύδη τοῦ Ἀρχιερέως (διότι προηγουμένως εἶδε τὰ ταχυρία) μὴ ἀνεχόμενος, ἄθροός ἐξῆλθον ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Ἀστραπιαίως τότε ἡ φήμη τῶν ἀρῶν καὶ ἐπιτιμίων διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀγορὰν ἅπανσαν καὶ πανταχοῦ ἔβλεπέ τις καὶ ἤκουε μυρία ὅσα ἐναντίον τοῦ Ἀγίου Τραπεζοῦντος ἐλέγοντο. Πολλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας καὶ ἐξέφραζον δογὴν καὶ παραπόνα κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἀλλ' ἐγὼ καὶ πάλιν ἐπρολάμβανον καὶ κατηύναζον τὰ πνεύματα φοβούμενος εἰδεχόμενός συνεπέας.

Ἰδοὺ, Παναγιώτατε, εἰς ποῖον σημεῖον κατήντησεν ἡ φιλήσυχος Κερασσοῦς ἔνεκα τῆς ἐκτεθείσης διαγωγῆς τοῦ Ἀρχιερέως. Ἡ Κερασσοῦς λέγω, ἥτις αἰετοπετὴ ἐκαυχᾶτο ἐπὶ φιλομουσίᾳ καὶ φιλοπατρίᾳ, ἥτις οὐδέποτε εἶπεν ἢ ἔγραψεν ἐναντίον Ἀρχιερέως, ἰσχύτως ἐπέπρωτο νὰ δοκιμάσῃ τοιαύτας πικρίας. Καὶ παρὰ τίνας; παρ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Παιμενάρχου τοῦ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θύοντος ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Τὰ ἄρθρα ἅτινα ὑπὸ τῶν τυφλῶν ὀργάνων του ἐδημοσιεύθησαν, ταῦτα πάντα παρακλητικῶς ἐνῆργησε καὶ ὑπεγόρευσε μόνος του καὶ τοῦτο ἔνεκα τοῦ θανάτου τοῦ αἰμυνήστου προκατόχου Σας, νομίζων ἴσως ὅτι τοιοῦτοτρόπως θ' ἀποκομίσῃ τὰ Πατριαρχεῖα. Ἀπαξιῶν ν' ἀπαντήσω διὰ τοῦ τύπου εἰς τὰ ὅλως ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναγραφέντα ἐγκώμια καὶ πλείστας ὅσας ἄλλας ἀσχημίας του, χάριν σεβασμοῦ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸ ἔθνος παραλείπων, ὑπέμεινα καρτερικῶς καὶ δὲν διέβρυσσα ἄχρις ὥρας διὰ τοῦ τύπου, ἵνα μὴ ἡ κακεντρέχεις καὶ ἀσυνείδητος διαγωγὴ του γείνη γνωστὴ καὶ εἰς τὰ κυβερνητικὰ ὑπουργεῖα, πεπεισμένως ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία θέλει τιμωρήσῃ τὸν προδότην.

Διὰ ταῦτα πάντα θερμῶς καθικετεύω τὴν Ὑμ. Θ. Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀγαθυνομένη εὐδοκήσῃ νὰ ρίψῃ καὶ ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς καὶ κατατρυχομένης ἡμῶν πατρίδος ἐν πατρικόν Της βλέμμα, λαμβάνουσα ὑπ' ὅψεϊ τὰ γραφόμενά μου. Ἵνα δὲ ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέσου αἱ διχόνοιαί, αἱ ἐπάρατοι διαιρέσεις, αἱ φατρίαι καὶ τὰ σκάνδαλα, ὧν τινων ὡς εἶπον αἴτιος ἡ μᾶλλον αὐτοσυργὸς τυγχάνει ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος, παρακαλῶ καὶ πάλιν Αὐτὴν ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν παῦσιν του καὶ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοιοῦτου προδότου Ἀρχιερέως.

Διατελῶ τῆς Ὑμετέρας Θεοτάτης Παναγιότητος τέχνον πειθήμιον,
Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κερασσοῦντι, τῇ 30 Νοεμβρίου 1891.

Γεῖ Παναγιώτατε καὶ Θειοτάτε Οἰκουμενικῆ Πατριάρχῃ

Κυρίω Κυρίω Νεοφύτω

Εἰς Κωνσταντινίαν.

Ἀντίγραφον.

Ἐν Ταταούλοις Κων)πόλεως, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1890.

Πρὸς τὴν Α. Ἐνδοξ. τὸν Λογοθέτην Κερασσοῦντος, Πανευ-
γενέστατον κύριον Γεώργιον Κωνσταντινίδην, χαίρειν!

Πλήρης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἅμα δὲ καὶ θαυμασμοῦ καὶ ἀπορίας, ἔλαβον ἡδέως διὰ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Α. Ζαχαριάδου τὸ ὥρατον ἡμῶν ἀπεικόνισμα ἐπιτυχέστατον ἐπὶ τῇ πανομοιότητι. Χαρᾶς μὲν καὶ ἀγαλλιᾶσεως ὅτι ἤξιώθη νὰ ἴδω ἔγω καὶ ἐν εἰκόνι τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ὃν ἄλλοτε προσωπικῶς καὶ εἶδον καὶ ἐγνώρισα ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐξετίμησα καὶ οὐ παύσομαι λέγων ὅτι εἶναι τὸ κλέος καὶ τὸ σέμνωμα οὐ μόνον τῆς Κερασσοῦντος καὶ ἐν γένει τοῦ Πόντου ἀλλὰ καὶ ἀπαξάπαντος τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ χριστιανισμοῦ, ὡς θύοντος ἑκάστοτε καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς τε πατρίδος καὶ τῆς Ἑκκλησίας· θαυμασμοῦ δὲ ἐνεπλήσθη ἡ ἀληθὺς καὶ ἀπορίας ὅτι πῶς κατὰ τὴν τόσον ἐτῶν ἐν ἀφασίᾳ ἀμφοτέρων ἡμῶν ὄντων ἦλθεν ἐπὶ μνήμης τοῦ ὑπὸ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀσχολιῶν κατεχομένου Λογοθέτου Γ. Κωνσταντινίδου ὁ ἐλάχιστος ἐν τοῖς Ἀρχιερεῦσι Χαριουπόλεως Γεννάδιος Σχολάριος, ὥστε καὶ διὰ τοῦ ἐν στολῇ ἀπεικονίσματος αὐτοῦ τιμῆσαι.

Ἡ ἀπορία αὕτη ταχὺ διελύθη ὡς ἐπὶ μνήμης μου ἦλθεν ὅτι καρδίας ὑπ' εὐγενῶν αἰσθημάτων ἐμπνεομένης, οὐχ ὁ τόπος οὐδ' ὁ χρόνος, ἀλλ' ὁ τρόπος δείκνυσι τὴν διάθεσιν. Ἐφ' ᾧ σπεύδω ἵνα ἐκφράσω τὰς πρὸς ὑμᾶς εὐχαριστίας μου ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι τοιαύτῃ τιμῇ. Καὶ δὴ εὐχαριστῶ ἀπειράκις ὑμᾶς διὰ τοῦτο καὶ τὸν Θεὸν ἔκτεθειν καὶ δέσθαι οὐ παύσομαι, ὅπως χαρίζοιτο ὑμῖν ζωὴν πολυχρόνιον καὶ ὑγείαν ἀμετάπτωτον εἰς καύχημα πρὸ πάντων τῆς φίλης πατρίδος καὶ τῶν πολλῶν ἡμῶν φίλων.

Ἐν τούτοις διερευνῶν μετὰ πόθου τὰ τῆς πολυτίμου μοι ὑγείας αἰσία διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας Πανευγενεστάτης μοι Ἐνδοξότητος εὐχέτης πρὸς Θεὸν διάπυρος καὶ ὅλος πρόθυμος φίλος,

(Τ. Σ.)

† Ὁ Χαριουπόλεως Γεννάδιος Σχολάριος.

Ἀντίγραφον.

Εὐγενέστατέ μοι. Ἀρχων Λογοθέτα καὶ προσφιλέστατέ μοι
Κύριε Γ. Κωνσταντινίδη!

Τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ νέου σωτηρίου ἔτους ἰδεξάμην τὴν ἀρίγνωτον Ὑμῶν εἰκόνα μετὰ τῶν σημάτων τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγαθῆς μνήμης καὶ ἀμειώτου ἐκείνης καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἧς δείγματα ἀπὸ ἐσχομεν καὶ ἔχομεν ἥδη μετὰ χεῖρας περιτράνω μαρτυροῦντας τοῦτο. Εἶναι ἀδύνατον νὰ καταστήσωμεν ἐπισήτην ἐν τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἡδύτητι αὐτῆς τὴν χαρὰν, ἣν ἐν τῷ

δείγματι τούτῳ τῆς ἀγαθῆς ἐν ὑμῖν μνήμης ἡμῶν ἡσθάνθημεν· ὑπερβαλλόντως δὲ χαίρω, ὅτι τὴν 1ην τοῦ ἐπ' αἰσίοις ἀρξαμένου νέου ἔτους, ἀναρτήσαντι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς τὴν λαμπρὰν ὑμῶν εἰκόνα, ἐδόθη μοι ἀφορμὴ νὰ παραστήσω εἰς τοὺς προσερχομένους καὶ μετὰ θαυμασμοῦ θεωμένους τὸ λαμπρὸν αὐτῆς παράστημα, ὅσον ἄνδρα παρίστησιν ἡ εἰκὼν αὕτη· ὅτι δηλ. ὁ ἄνθρωπος, ὃν θεῶσθε, εἶναι εἷς τῶν σπανίων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς μας· ἄνθρωπος ῥέκτης, δραστήριος, νοήμων, φιλόκαλος εἰς ὑπέρτατον βῆθμῳ, ἀκαταπόνητος ἐν τοῖς ἐπιχειροῦμένοις, ἔκτισε ναοὺς, σχολεῖα καὶ συντηρεῖ ταῦτα ἐν ἀπαραιμίλλῳ καταστάσει· ἔστρωσε πᾶσαν καὶ τὰ περίε τῆς Κερασσοῦντος διὰ λιθοστρώτων ὁδῶν καὶ ὑπονόμων καὶ ἐκαλλώπισε καὶ αἰὲν καλλωπίζει αὐτὴν εἰς βαθμὸν ἐπίζηλον. ὥστε νὰ ἐπισπᾶται ἀμέσως τὴν προσοχὴν παντὸς ἐπισκεπτομένου αὐτῇ. Ταῦτα δὲ πάντα κατορθοῖ μόνος αὐτὸς καὶ χωρὶς οὐδὲνα νὰ ἐπιβαρύνῃ. Τοῦτον θαρρούντως προβάλλω ὑμῖν ὡς τύπον καὶ ὑπόδειγμα φιλογενείας καὶ ρεκτικότητος καὶ μετὰ πεποιθήσεως λέγω ὅτι ἂν πᾶσαι αἱ πόλεις κατῴρθουν νὰ εἶχον ἀνὰ ἕνα Καπετὰν Γεώργιον, ὡς ἐπιτοπίως ἐθ' ζεταὶ νὰ ἐπονομάζηται, θὰ εἶχον ἄλλην ὄψιν καὶ ἄλλο σθένος.

Πολλῶν πάντοτε κατὰ τὰς διηγήσεις μου, ἅς ἐν στενογραφίᾳ ἐνταῦθα περιλαμβάνω, ἀπέσπων τὰς ἐπευφημίας, λεγόντων· Ζήτω λοιπὸν εἰς τοιοῦτος ἄνθρωπος, καὶ μάλιστα ὁμογενὴς καὶ ὑπὲρ ὁμογενοῦς κοινότητος ἐργαζόμενος. Ζήτω, ἐπιφωνῶ καὶ γὰρ, ὁ ἐρίτιμός μοι Γεώργιος ὁ Κωνσταντινίδης καὶ εἰς μακρὸν χορηγείτω τὰς ἀγαθοεργίας αὐτοῦ τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ἥς ἀγλαὸν καύχημα τυγχάνει.

Καὶ ἐν τῇ εὐχῇ ταύτῃ κατακλείω τὴν παρούσαν, εὐχόμενος ἵνα αἰέποτε πάντα τὰ καθ' ὑμᾶς εὐρωῶσι.

Ἐν Ρόδῳ, τῇ 10 Ἰανουαρίου 1891.

Τῆς ὑμετέρας πολυφιλήτου καὶ περισπουδάστου μοι εὐγενείας
(Τ. Σ.) + Ὁ Ρόδου Γρηγόριος καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

Ἀντίγραφον.

Ἐν Ἰωαννίνοις, τῇ 11 Ἰανουαρίου 1891.

Ἀγαπητὲ φίλε,

Μετὰ πολλῆς τῆς θυμηδίας ἐδεξάμην τὴν ὑμετέραν πολυφιλήτων φωτογραφίαν καὶ μετὰ συγκινήσεως ἡσπάσθην αὐτήν, καθόσον ἀπὸ πολλοῦ ἀληθῶς ἐπεθύμησα ὑμᾶς νὰ ἴδω καὶ ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας γνωρίζω ὅτι οἱ πρῶτοί μοι ἐπαρχιωταὶ καὶ καλοὶ μοι φίλοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λησιμονήσωσι καρδίαν, ἥτις ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ αὐτούς.

Ἡ φωτογραφία ὑμῶν ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1890 ἀφιερωμένη μοι, φαίνεται ὅτι ἔκαμε πολλοὺς δρόμους καὶ ὑπέστη πολλὰς δοκιμασίας μέχρι τοῦ νὰ βραχῇ ἐν ποταμῷ καὶ νὰ φέρῃ τὰ στίγματα ἐρυθροῦ περιεκαλυμμένου χάρτου, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ἡμῶν μετὰ δισταγμοῦ

γίνονται δεκτὰ πολλὰ πράγματα, μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπεδόθη ἡμῖν κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους καὶ ἦτο ἀληθῶς δι' ἐμὲ τὸ εἰλικρινέστερον δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς. Ἐκ τοῦ τίτλου δὲ τῆς υπογραφῆς ὑμῶν ἐπιβεβαιοῦται ἡ ἐν τῷ παρελθόντι τηλεγραφῆματι ὑμῶν τοῦ Ἀπριλίου δυσανάγνωστος τίτλος ὑμῶν, τὸν ὁποῖον φαίνεται ἐδώρῃσεν ὑμῖν κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του ἐν τῇ πόλει ὑμῶν ὁ Π. Μητροπολίτης καὶ διάδοχός μου Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.

Ἐκρρίζων ὅθεν τῇ Ὑμ. ἐντιμότητι τὰ συγχαρητήριά μου ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ὀφφικίου, ἀναλόγου τῆς κοινωνικῆς ὑμῶν θέσεως καὶ τῶν ὅσων ὑπηρεσιῶν παρ᾽ ἔχετε τῇ ἀγαπητῇ ἡμῶν Κερασοῦντι, εὐχομαι ὑμῖν ὅπως εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους φέρητε ἀξιοπείνως τὸν διακριτικὸν τοῦτον τίτλον, ἡ δὲ εἰσόδος τοῦ νέου ἔτους εἴη ὑμῖν παρεκτικὴ πάντων τῶν ὧν ἐφίεσθε ἀγαθῶν.

Ἀπὸ πολλοῦ δυστυχῶς δὲν ἔμαθον τὰ τῆς φ'λης ἡμῶν Κερασοῦντος καὶ ἤθελον πολὺ εὐχαριστηθῇ εἰάν εἶχον τὰ καθέκαστα τῆς σημερινῆς ὑμῶν καταστάσεως ὑπὸ γενικὴν καὶ μερικὴν ἐποψίν δι' ἓνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν οὓς ἐγνώρισα.

Δὲν λησμονῶ τὴν ὡραίαν ὑμῶν οἰκίαν καὶ τοὺς εὐαρέστους καιροὺς, οὓς διήλθομεν. Πιστεύω ὁ υἱὸς σας νὰ ἐπανῆλθεν ἐκ Μασσαλίας, ἀφ' οὗ ἀποκατεστάθησαν αἱ εὐγενεῖς ὑμῶν θυγατέρες καὶ ἦδη καλλίτερον θὰ περικοιτῇσθε μετὰ τοῦ Παύλου τὸν κῆπον ὑμῶν. Παρακαλῶ νὰ προσφέρηται τὰς εὐχάς μου πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφεοὺς Ἱερεῖς, Προκρίτους κλπ. φίλους καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Τσ'ννα καὶ Πραϊώτη.

Εὐχάτης πρὸς Κύριον καὶ ὅλως ὑμέτερος

† Ὁ Ἰωαννῖνων Γρηγόριος.

Τῷ ἀγαπητῷ φίλῳ Κυρίῳ Κω Γ. Κωνσταντινίδῃ Λογοθέτῃ.

Εἰς Κερασοῦντα.

Ἀντίγραφον.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1891.

Ἐνδοξότατε ἄρχων Λογοθέτα καὶ ἡμέτερον ἐν Χῷ τέκνον ἀγαπητὸν καὶ περισπούδαστον, κύριε Καπετὰν Γεώργη Κωνσταντινίδῃ.

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν τελευταίαν σας, ἐν ᾗ ἡ εὐρομεν ἐγκλειστα τὰ πεντήκοντα γραμμάτια τοῦ λαχείου ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων ἐν Κερασοῦντι σχολείων, ἀδυνατοῦμεν ἀληθῶς ἵνα μὴ ἐκφράσωμεν ἐν πρώτοις τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν διὰ τὸ ἀκαταπόνητον τῶν ὑμετέρων ἐνεργειῶν ὑπὲρ βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν σχολείων προσέτι καὶ δικαιοῦσιν διότι ἀφ' οὗ δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι ὑμέτερον περίπου ἔργον εἶναι ἡ ἀρχῇθεν σύστασις καὶ ἡ κατὰ τὸ πλεῖστον σημερινὴ προαγωγή τῶν καταστημάτων τούτων, ἀφ' οὗ ἀπᾶσα ἡ πόλις διὰ τε τῆς βελτιώσεως τῶν ὁδῶν. τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φωτισμοῦ, τῆς καθαριότητος καὶ τῆς μέχρι θυμα-

σμοῦ ἐπαυξήσεως τῶν προσόδων τοῦ Δημαρχείου συναισθάνεται βαθύ-
τατα τὴν εὐεργετικὴν ἐπήρειαν τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐνεργειῶν τῆς ἐνδοξό-
τητός σου δὲν ἀνέμενε καὶ παρὰ σοῦ καὶ μόνου πάλιν τὴν βελτίωσιν καὶ
τῶν οἰκονομικῶν τῶν σχολείων, ἅτινα ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς νέας
μεθόδου ὑπερῆυξήσαν ἀληθῶς μέχρι τοῦ συναισθάνεσθαι κόπον ἅπασαν
τὴν πόλιν.

Διὸ καὶ φρονιμώτατα ποιῶντες κατηρτίσατε καὶ ἐξεδώκατε τὸ
ρῆθὲν ὑπὲρ τῶν σχολείων λαχεῖον οὐπὲρ ἐπευχόμεθα ἀπὸ μέσης καρ-
δίας πλήρη ἐπιτυχίαν. Σπεύδομεν δὲ νὰ δηλώσωμεν ὅτι εὐχερῶς πάνυ
ἐτοποθετήσαμεν καὶ τὰ 50 λαχεῖα, ὧν τὸ ἀντίτιμον κομίζομεν προσεχῶς.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι ἡμᾶς πατρικῶς, διατελοῦμεν

διάπυρος εἰς Θεὸν εὐχέτης
+ Ὁ Τραπεζοῦντος Γαβριήλ.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος,

Ἡ ἀπὸ 2 τούτου πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀντιπροσωπείαν Δημογε-
ροντίαν καὶ κοινότητα παραινετικὴ ἐπιστολὴ τῆς Ὑμ. Παναγιότητος,
ἀφοῦ ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν παρελήφθη λάθρα ὑπὸ ἐν χειρὶ μετρουμένων
προσπλύτων ὀργάνων καὶ ὁπαδῶν τοῦ κυρ Γαβριήλ Ἰατρουδάκη, μόλις
κατόπιν ποντοπορείας εἰκοσαήμερου εἰς Τραπεζοῦντα καὶ ἐπιδειξίως τῆς
πρὸς τὰ ἐκεῖ ὄργανά του ἐπιστράφη εἰς τὰς 23 καὶ ἀνεγνώσθη ἐπ'
ἐκκλησίας.

Παναγιώτατε! Ὑπαινιγμός τις τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς καὶ προ-
τροπὴ νὰ παραδώσωσιν οἱ ἀποχωροῦντες Ἔφοροι καὶ Ἐπίτροποι τοὺς
λειτουργοὺς τῶν διαχειρίσεων τῶν, ἐμφαίνει ὅτι οὐχὶ ὀρθῶς ἀλλὰ παραμε-
μορφῶ ἕως ἐξέθεσαν Ὑμῖν, ὡς δῆθεν οὗτοι καθυστεροῦνται καὶ δὲν
παραδίδονται, ἐνῷ τοῦναντίον ἐτησίως κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα κανονι-
σμὸν (οὗτοι) παραδίδονται πρὸς τὴν Δημογεροντίαν καὶ Ἀντιπροσω-
πείαν, αὕτη δὲ μετ' ἐπαίνων παρέλαβε καὶ ὑπέγραψε τοὺς ἐν τῷ ἀρ-
χείῳ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἐκτεθέντας ὑπὸ τῶν ἀποχωρησάντων τοιού-
τους. Ἐπομένως οὐδεμίαν σημασίαν ἀποδώσατε εἰς τὰς ἀλλόαις μερικὰς
ἐκθέσεις ἐντεῦθεν τῶν καταχρωμένων μάλιστα τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐ-
τοῖς δημοσίαν σφραγίδα ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπρο-
σωπείας.

Εὐχαριστοῦμεν τὴν Μ. Ἐκκλησίαν διὰ τὰ ἐν αὐτῇ παραινετικὰ
καὶ προτρεπτικὰ αἰσθήματα, ὧν ἐμφορεῖται, πλὴν δὲν δυνάμεθα καὶ
διὰ ταύτης νὰ μὴ καθυπεβάλλωμεν τὴν ἀπαθῆ καὶ ἀμετάτρεπτον βού-
λησιν καὶ ἀπόρασιν τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐξαιτουμένης ὅπως ἀπαλ-
λάξῃ ταύτην, ἄνευ περαιτέρω κλονισμῶν καὶ ἀναβολῶν, τῶν δυνάων
ἀνδρὸς κατελθόντος ἐφιαλτικῶς εἰς τὴν ἐπονείδιστον βαθμίδαν, μέχρι τῶν
ἀνηκούστων ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀντεθνικῶν καταγγελιῶν καὶ προδο-
σιῶν τοῦ πρὸς τὰς Ἀρχάς.

Διὰ τούτων σὺν πλείστοις ὅσοις ἁμαρτήμασιν ἐκτιθεῖσιν προγενε-
στέρας ἐξευτέλισε ὡς ἐπόμενον τὸ Ὑψηλὸν Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ὃ πε-
ριεβλήθη καὶ ἐν γνώσει τοῦ ποιοῦ τῶν παραδόσεων, ἐξεσφενδονίσθη, κρίμ-
μασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπὶ τὴν ἀγνὴν Ἀνατολὴν, ἣν καὶ εὐρὺν τοιαύ-
την, ἔσπειρεν ἀφθότως τοὺς κομματισμοὺς καὶ διαιρέσεις ἔχων πρόγραμ-
μὰ του τοῦ γνωμικῶν «διαίρει καὶ βασίλευε» ὅπως εἰσχοίση ἀφθότως
τοὺς καρπούς· φέρων δὲ τὸ ξίφος τοῦ Λαμοκλέους ἐν χερσὶ, κατήνεγκεν
οὐλὰς ἀνιάτους καὶ ρήγματα βαθέα.

Παναγιώτατε, ἄλλη ὁδὸς καὶ θεραπεία ἦν κεκλησμένη ἀπέναντι
τοσούτων γεγονότων, καθικεύμεν δ' ὅπως ρίψητε ἀτενὲς βλέμμα ἐπὶ
τῶν στολθέντων ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν καὶ τῇ ἐκ νέου συστάσει
ἐπεξεργασίας ἀνεπηρεάστου τούτων πρὸς τε τὴν ἀποχωροῦσαν Ἱερὰν
Σύνεδον, ὡς καὶ τὴν συνεργουμένην, ἀπαλλάξατε ἡμᾶς ἐκ τοιοῦτου
σκανδάλου, ἄντι ἄλλης ἀναβολῆς, προλαμβάνοντες πατρικῶς τὴν συνέ-
χεαν ποικίλων καὶ ἀναποδράστων καταστροφῶν.

Τούτων οὕτως ἔχοντων, ἐμφορούμενοι ὑπὸ σεβασμοῦ καὶ ἐκ τοῦ
ὀφειλομένου γοήτρου πρὸς τὴν ὑψηλὴν Ἀρχιερατικὴν θέσιν, καρτερινῶς
ἀπέσχομεν καταγγελιῶν δυσαρέστων διὰ τοῦ τύπου, προσδοκῶντες βάλ-
σαιμον ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὅπως ἐπουλώσῃ ἀπροσκόπτως τὰς τοιαύ-
τας οὐλὰς, εἰς ἣν καὶ καθυπαβάλλομεν τὴν βαθεῖαν ἀφροσύσιν τῆς ἡμε-
τέρας κοινότητος ἐπικαλούμενοι τὰς εὐχὰς Της.

Ἐν Κερασσοῦντι, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1892.

(Ἐπιοται ὑπογραφαὶ Δημογεροντίας, Ἀντιπροσωπείας, Ἐμπορῶν,
Προδύοντων καὶ Βιομηχανῶν ἐξήκοντα).

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ-
Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινουπόλιν.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος,

Προχθὲς Κυρακὴν, τὴν 23 τρέχοντος, ἡμέραν τῆς Ὁρθοδοξίας,
ἀνεγνώσθη ἐπ' ἐκκλησίας ἡ προσκυνητὴ μοι ἐπιστολὴ τῆς Ὑμ. Θ.
Παναγιότητος καὶ πραινετικῆς δὲ καὶ νοθετικῆς μᾶς κατεγοήτευσεν, δι'
ἣν ἐκ ψυχῆς συχαίρω Ὑμᾶς καὶ τὴν Μ. Ἐκκλησίαν δι' ἣν πρόνοιαν
καταβάλλει ὑπὲρ τῆς κοινότητος ἡμῶν. Ἀλλ' ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτῆς
συμπεραίνω ὅτι οὐδεμίαν συναίσθησιν προδύνησαν αἱ δύο ἀλλεπάλληλαι
λίαν σεβαρὰ ἀναφοραὶ μου· ἡ μὲν πρώτη ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Ἰουλίου
παρελθόντος ἔτους ἐπιδεδεῖσα τῷ ἀοιδίμῳ προκατόχῳ Σας Πατριάρχῃ
Διονυσίῳ καὶ ἑτέρα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Νοεμβρίου παρελθόντος ἐπιδε-
θεῖσα ὑμῖν φαίνεται λοιπὸν ὅτι πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν θὰ ἔγραψε βε-
βαίως καὶ θὰ δίστρεψε τὴν ἀλήθειαν ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος.

Σὺν τοῖς ἄλλοις εἶδον ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὅτι (αἱ ἀποχωροῦντες τῶν

κοινοτικῶν πραγμάτων κατὰ συνήθειαν καὶ κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς κοινότητος πρέπει νὰ παραδώσωσι τοὺς λ)σμούς τῆς διαχειρήσεώς των τῆς τε Ἐφορίας τῶν Σχολείων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν). ἐπειδὴ δὲ ἡ φράσις αὕτη ἀποτείνεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐμὲ, διότι ἐγὼ ἤμην ὁ τῶς ἀποχωρῶν τῆς τε Ἐφορίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπαντῶ. Παναγιώτατε! Τρίαχοντα σχεδὸν ἔτη ὑπηρετήσα τὴν πικρὰ μου ὡς Ἐφορος καὶ ὡς Ἐπίτροπος· ἀναχωρῶντος ὅμως τοῦ ἀδελφοῦ μου Διονυσίου παρ' δεκαετίας διὰ Μισσαλίαν, παρητήθη τότε καὶ ἀνεδέχθησαν ἄλλοι τὴν τε Ἐφορίαν καὶ Ἐπιτροπὴν ὅτε δὲ καὶ πάλιν πρὸς διείας ἐλθόντος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ὀλόκληρος ἡ πόλις μὲ παρεκάλεσεν ἐν τῷ τέλει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ὅπως καὶ πρότερον ἀναδεχθῶ τὴν Ἐφορίαν καὶ Ἐπιτροπὴν· τέλος πάντων ὑπήκουσα καὶ πάλιν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ ἐδέχθη· ὑπηρετήσα ἐν ἔτος ἀκόμη, ὅτε ἐσχάτως αὐτὸς οὗτος ὁ Ἅγιος Τραπεζοῦντος κύρ Γραβριήλ, ἐλθὼν ἐνταῦθα καὶ κατιδὼν τοὺς κόπους καὶ μόχθους οὓς καταβάλλω ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν Σχολείων μὲ ἐχειροτόνησεν Ἀρχὸντα Λογθέτην. Παναγιώτατε, ἐνταῦθα ὁ Ἐφορος εἶναι καὶ Ἐπίτροπος· ὡς τοιοῦτος λοιπὸν οὐχὶ μόνον ἐν τῇ μακροχρονίῳ παλαιᾷ Ἐφορίᾳ μου ἥτις διήρκεσε τοῦλάχιστον εἰκοσιν ἔτη παρέδωκα τακτικώτατα τοὺς λ)σμούς τῆς διαχειρίσεώς μου καὶ ἐπεκύρυσαν αὐτοὺς ἡ ἐκάστοτε Ἀντιπροσωπεία καὶ Δημογεροντία, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν Ἀρχιερεῖς ἔστελλον ἀντίγραφα τῶν λ)σμῶν οἵτινες ἅμα τῇ ἐνταῦθα περιοδείᾳ των ἐξετάζοντες τοὺς λ)σμούς ἐπεκύρωνον αὐτοὺς, ἡ δὲ ἐκάστοτε Ἀντιπροσωπεία καὶ Δημογεροντία ἐξετάζουσα καὶ αὐτὴ μὲ ἐπέστρεψε τὸ ἔγγραφο τῶν λ)σμῶν ἐσωκλείουσα καὶ εὐχαριστήριον, οὗ ἀντίγραφον ἐσωκλείω ἐν τῇ παρουσίᾳ μου· οὕτω λοιπὸν ἔπραξα καὶ ἐπὶ τῆς τελευταίας Ἐφορίας μου· δηλαδὴ ἅμα τῇ λήξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἡμέσως παρέδωκα τοὺς λ)σμούς τῆς διαχειρίσεώς μου εἰς τὴν Ἀντιπροσωπείαν καὶ Δημογεροντίαν ἥτις ἐξετάσασα τὴν διαχείρισίν μου καὶ ἰδοῦσα τὸ καλῶς ἔχειν ἐπεκύρωσεν ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Ἐφορίας τὴν καλὴν διαχείρισίν μου. Τὸ βιβλίον ὃ κατέχει ἡ νέα Ἐφορία ἦν τρανὴ ἀπόδειξις τούτων.

Προσέτι ἐννοεῖται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ὅτι δῆθεν ἐγὼ κατακρατῶ χρήματα τῆς κοινότητος ἐνῷ Παναγιώτατε, σὰς βεβαιῶ, ὅτι ἔχω νὰ λάβω 40,000 γρόσια, ἀναγνωρίζουσιν τὸ λαβεῖν μου τοῦτο τῆς τε Ἀντιπροσωπείας καὶ Δημογεροντίας. Ἐκέρυζα μάλιστα ὅτι ἂν κάνεις ἐπλήρωσιν ἐν καιρῷ τῆς Ἐφορίας μου ἐν μόνον γρόσιον πρὸς ὄφελός μου καὶ δὲν εἶναι περασμένον εἰς τὸν λ)σμόν των Σχολείων ὡς παρουσιασθῇ καὶ ὑπευθύνομαι ἀμέσως νὰ πληρώσω ἀντὶ ἐνός, ἑκατὸν γρόσια εἰς τὸ Σχολεῖον.

Ἐπεταὶ λοιπὸν ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς ἐπιστολῆς σας ὅτι: οὐδεμία ἐδόθη σημασία εἰς τὰς δύο προσταλείσας ἀναφοράς μου, διότι λέγει ἡ ἐπιστολὴ (ἀναγνωσθέντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων οὐδὲν εὔρεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὸ σοβαρόν)· φαίνεται λοιπὸν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τῆς

Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι καμμίαν πίστιν δὲν ἔδωκεν εἰς τὰ γραφόμενά μου, ἀφοῦ ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Νοεμβρίου εἶχον ἐγκλείσει καὶ ἀλληλογραφίαν ὄλων τῶν κατὰ καιροῦ Ἀρχιερέων οὐχὶ μόνον τῆς ἐπαρχίας Τραπεζούντος, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν, τοῦτο δὲ ἐπραξα ἵνα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πεισθῇ περὶ τῆς τιμῆς καὶ διαγωγῆς τοῦ ἀτόμου μου· ἥδη δὲ ἵνα μὲ ἀναγνωρίσῃ ἐτι κάλλιον ἐγκλείω καὶ ἀντίγραφα ἀλληλογραφίας μετὰ Πασσῶν καὶ Βαλίδων ἧτοι Σουρῇ Πασᾶ, Ἀλῇ Βέη Βαλῇ Τραπεζούντος, Ἐμὶν Βέη, ἡδυνάμην νὰ ἐγκλείσω καὶ μυρίας ἄλλας μετὰ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν ἀλληλογραφίας μου, ἀλλὰ χάριν συντομίας τὰ παραλείπω ἵνα μὴ φανῶ βαρετός.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ Παναγιώτατε, ἀφοῦ ὁ Ἅγιος Τραπεζούντος κύρ Γαβριήλ διὰ τῶν πολυθυλλήτων ἐκείνων τευχιδίων τοῦ ἠθέλησε νὰ μὲ στείλῃ εἰς Φεζάν, μολοντόι ἀνέγνωσα τὴν προσκυνητὴν μοι ἐπιστολήν σας, ἐν τούτοις μὴ ἱκανοποιούμε·ος ἐπιμένω καὶ ἐπιθεβαίω τὰς δύο προσταλείσας ἀναφοράς μου καὶ ζητῶ ὅπως διασθῶ κατ' ἀντ·μολίαν μετὰ τοῦ Ἀγίου Τραπεζούντος εἴτε αὐτόσε εἴτε ἐνταῦθα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πράγματα ἄτινα θ' ἀποδείξω εἶναι ἰδῶ, περακαλῶ ὅπως διασθῶ· μεν ἐνταῦθα πρωτοδικῶς ἀποστέλλον τὸ Πατριαρχεῖον Ἐξαρχον. Ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει καθ' ἣν δὲν θὰ εἰσακουσθῇ καὶ αὐτὴ ἡ αἰτήσις μου, τότε παρακαλῶ Ὑμᾶς ὅπως μοι δώσητε ἄδειαν ἵνα τὰ ἐνομα δίκαιά μου δι' ἄλλης ὁδοῦ τὰ ἱκανοποιήσω.

Περιμένων εὐνοϊκῆς ἀπαντήσεως διατελῶ τῆς Ὑμετέρας Παναγιό· τητος τέκνον πειθήνιον,

Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κεραισούντι τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 1892.

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Θειοτάτῳ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ
Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Σηρῇ Πασᾶ Βαλῇ Βαγδατίου.

Σεβαστέ καὶ προσφιλέστατε φίλε μου Καπετὰν Γεώργιε.

Ἐξαιτούμαι παρ' ὑμῶν συγγνώμην διὰ τὴν μὴ ἐγκαίρως ἀπάντη· σίν μου εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Μαρτίου 90 ἐπιστολήν σας.

Τὸ τοιοῦτον, οὐχὶ ἐκ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀδιαφορίας μου προῆλθεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἕνεκα τῶν ἀσχολιῶν μου, αἵτινες τοσοῦτον πλεῖσται εἶναι ὥστε μοι καθυποβάλλουσι ν' ἀφίσω ἄνευ ἀπαντήσεως ἐπὶ τοσοῦτον χρό· νον τὴν ἐπιστολήν ἀκόμην ἐνδὲς ἀνθρώπου, οἷος ὑμεῖς, περισσότερον τοῦ ὁποίου ἐν τῷ κόσμῳ ἄλλον δὲν ἔχω ἀγαπήσει. Ὑγίαινε. Ὡς ὑμᾶς εἰλι· κρινεῖς φίλους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἑραστὰς ὁ Ὑψιστὸς Θεὸς ἔτη πολλά νὰ δώσῃ. Τὸ πεπωμένον μου ἂν καὶ ἐξ ὑμῶν μὲ ἀπεμάκρυνε, μ' ὄλα ταῦτα τὴν πρὸς σὲ ἀγάπην μου χίνεις δὲν δύναται ν' ἀφαιρέσῃ ἐκ τῆς καρδίας μου.

Ὁ νῦν Ἐξοχώτατος Νομάρχης σας, ἐξαίρετος φίλος καὶ προστάτης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς παιδείας ὧν, βεβαίως τοὺς ὡς ὑμᾶς φιланθρωποὺς καὶ τῆς προόδου καὶ πολιτισμοῦ φίλους ὑπολήπτειται. Πείπειμαι ὅτι, ἐν τῇ εὐτυχῇ τούτου ἐποχῇ, ἡ προσφιλὴς πατρίς σου θὰ εὐδοκίμησῃ περισσότερο παρά ποτε.

Ὅποτεν παρ' ὑμῶν λαμβάνω ἐνίοτε ἐπιστολὴν, ὑποθέτω ὅτι εὐρίσκομαι ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ καὶ ἀνακουφίσει ἐν τῷ παραδείσιῳ κήπῳ σας οὕτινος τὰ θέλητρά δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω.

Ἐπαναλαμβάνω νὰ σᾶς εἴπω, ζήσατε κύριε Γεώργιε, ἂν ποτε καὶ πάλιν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ μεθ' ὑμῶν συνέντευξις μου.

Ἐν Βυζδατίῳ, τῇ 27ῃ Ἀπριλίου 1890.

Σηρῇ.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Ἐμὴν Βέη.

Ὡ εἰκὼν φιλανθρωπίας !

Πιστεύσατε ὅτ ὁ χρόνος καθ' ὃν διέμενον ἐν τῷ ὑμετέρῳ φιλοξενικῷ καὶ εὐεργετικῷ οἴκῳ, ἡ φιλανθρωπία σας ἐνέργῳ μοί ἀπέδειξε τὴν τοὺς Ὀσμανλίδας χαρακτηρίζουσαν γενναιότητα. Οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐνόσω ζῶ, καὶ μᾶλλον ἐνόσω ἐν ὅσῳ τοῦ φθαρησαμένου σώματός μου ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξει δὲν θέλω λησμονῆσαι τὴν φιλοξενίαν σας.

Πείσθητι ὅτι ἡ 3)4 τοῦ αἰῶνος ἀριθμοῦσα ἐκείνη φωτεινὴ καὶ ζωηρὰ ὄψις σας, ἐκείνη ἡ ἀξιόλογος ὑπαρξίς σας καὶ εἰς Κύριον ὅτ' ἀποδημήσει, τὰ ἔργα καὶ ἡ μνήμη σας ἔσται αἰωνία. Τὸ μέλλον, λαμπρῶς θέλει διαδεχθῇ τὰ ἔργα σας· τοῦτο τὸ ὄνομά σας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν διαιωνίζον ἐν τῷ παιδίῳ τῆς γενικῆς γνώμης ὡς πραγματικὸν ἄγαλμα θὰ στήσῃ αὐτό.

Ἀρά γε, οἱ γεννήματα καὶ τὰ μόνα πρὸς τὸ ζῆν μέσα των, διὰ τῶν ὑφ' ὑμῶν ἀνοιχθέντων δρόμων ἄνευ κόπου καὶ μόχθου μεταφέροντες εἰς πώλησιν καὶ εἰς τὰς εὐτελεῖς καλύβας των ἐπιστρέφοντες φιλόπονοι γεωργοί, ἐνόσω παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ τῶν τοσοῦτον ἡσυχῶς μεταβαίνουνσι, δὲν θὰ εὐδαιμονήσωσιν ὑμᾶς ; βεβαίως θὰ σᾶς εὐδαιμονήσωσιν· ἔπειτα ἐν τοῖς παρὰ σοῦ οἰκοδομηθεῖσιν εὐκτηρίοις, αἱ εὐλαβεῖς μητέρες μὲ τὰ προσφιλῆ τέκνα των εἰς τὰς χεῖρας, γονυλινεῖς καὶ ἐν ἀγνῇ καρδίᾳ ἐνόσω προσεύχονται τὸ ὄνομά σας δὲν θὰ μακαρίσωσι ; βεβαίως θὰ μακαρισθῇ. Ἰδοὺ ἐγὼ τοιοῦτον σᾶς ἐγνώρισα καὶ διὰ τὴν γνωριμίαν ταύτην εὐχαριστῶ τὴν τύχην μου.

Ἐν τούτοις ὑγιαίνει

Ἐμὴν.

Ἐν Κων)πόλει, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1891.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς Ἀλῇ Βέη, Βαλῇ Τραπεζοῦντος.

Ἐνδοξε Κύριε Καπετὰν Γεώργιε !

Σπεύδω διὰ ταύτης νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰς εὐχαριστίας μου διὰ

τὴν ἀξίει· παῖνον φιλοξενίαν ἣν ἔσχον παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐν Κερασσοῦντι διαμονήν μου. Ἐπιδοκιμάζω ὡσαύτως καὶ χαλοτυχίζω ἰδιαιτέρως καὶ τὰ ἐν τῇ πατρίδι ἔργα ὑμῶν, τεκμήρια ἱκανὰ ὄντα τῆς φιλοπάτριδος φροντίδος σας, προκαλέσαντα συγγρόνως καὶ τὴν ἐμὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην σὺν τῇ τῶν πολιτῶν.

Ὡς ἀείποτε ἡ Ὑψηλὴ Κυβέρνησις προστατεύει καὶ βοηθεῖ τοὺς ὡς ὑμᾶς τὴν πατρίδα των ἀγαπῶντας ἀγαθοεργούς, καὶ ἐγὼ εἰς τὰς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πλοῦτον τῆς πόλεώς μας ἐνεργείας ὑμῶν δὲν θέλω λείψει ἀπὸ τοῦ νὰ σας συνδράμω.

Ταῦτα καὶ σὰς ἀσπάζομαι.

Ἄλῃ βέης.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 17 Αὐγούστου 1891.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος.

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. Πρωτοκόλ. 1012 κθ' Φεβρουαρίου παραινετικὴν τῆς Ὑμ. Παναγιότητος δι' ἧς μ' ἐτιμῆσατε ἀπεδεξάμην καὶ παρὰ πέμπω εἰς τὰς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Ἰουλίου, 30 Νοεμβρίου καὶ 24 Φεβρουαρίου σταλείσας ἀναφοράς μου, τὰς ὁποίας παρακαλῶ ὅπως παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἐξέλεξιν. Ὡς κατέδειξα ἐν αὐταῖς, προσέθω καὶ διὰ ταύτης, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κύρ Γαβριήλ, οὐδενὸς ἐφέισθη, διαβολῶν καὶ ἀσυνειδήτων καταγγελιῶν, ὅπως ἀπ' εὐθείας ἐν τε τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, πρὸς τὸν ἐνταῦθα Καίμακάμην μας Βεκήρ Πασᾶν, Βαλῆν Τραπεζοῦντος, ἀκόμη δὲ καὶ ἐν Κωνυπόλει εἰς τὸν Ταγιλιὲν καὶ Βαβαλιὲν καὶ εἰς διάφορα τμήματα διαλάβῃ τὸ πνεῦμα πρὸς κάλυψιν τῆς ἀσυγγνώστου πολιτείας του καὶ ὑπερροίαν μου.

Πέποιθα δ' ἀδιστάκτως ὅτι ἡ συγκληθεῖσα Νέα Ἱερὰ Σύνοδος ἐν ᾗ συγκαταλέγεται ὅτε Ἅγιος Ἰωαννίνων καὶ ὁ Ἅγιος Χαλδῆας, οἵτινες γνωρίζουσι τὰ πρόσωπά τε καὶ πρίγματα δεόντως, εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ διαφωτίσωσι τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἵνα ἐπιληφθῇ τούτων πάντων.

Παναγιώτατε! Μοὶ παραινέετε ὅπως μεταβῶ εἰς Τραπεζοῦντα καὶ παραδώσω λ)σμὸς Ἐφοριῶν καὶ Ἐκκλησιῶν, τοῦτο μόνον ἄρκει νὰ ὑποδείξῃ, ὅτι ἐδῶσατε καὶ τὴν ἐλαχίστην πίστιν εἰς τὸς συκοφαντίας του, καθότι οἱ λ)σμοὶ οὗτοι ἀνὶ πᾶν ἔτος, κατὰ τὸ σύστημα τῆς διαχειρίσεώς μας, ἀναράφονται ἐν τῷ Μητρώῳ τῶν Σχολείων, κατόπιν ἐξελέγξεως, «ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας καὶ Ἀντιπροσωπείας» ὅτε καὶ δι' ἀντιγράφων διανέμονται ἀνὰ ἐν τῷ Ἀρχιερεῖ, τῷ ἐπιτρόπῳ Αὐτοῦ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς Δημογερόντας καὶ Ἀντιπροσώπους· τοῦτ' αὐτὸ συνέβη καὶ ἐν τῇ ἀποχωρήσει μου τὸν παρελθόντα Ἰούνιον καὶ τῶν ὁποίων γνήσια καὶ πιστὰ ἀντίγραφα ληφθέντα ἐκ τοῦ Μητρώου τῶν Σχολείων ἐπισυναπτῶ ἀριθμητικῶς, ὅπως κατανοήσητε, ὅτι οὐδὲν ἐκκρεμὲς ὑπάρχει, μόνον δὲ μοὶ καθυστερεῖται τὸ λαβεῖν μου.

Ἐὰν δὲ μεθ' ὅλα ταῦτα, δὲν θὰ τύχω ἱκανοποιήσεως, καθικετεύω καὶ αὖθις τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ἀποστείλῃ Ἐπαρχὸν ἀμέμπτου χαρακτῆρος καὶ δι' ἰδίας ἀντιλήψεως ἐκκαθάρσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων. Ἄλλως ἐξαιτοῦμαι ἐλευθερίαν, ὅπως διὰ τοῦ τοπικοῦ καὶ τῶν ἀνωτέρων Ἀρχῶν ἱκανοποιήσω τὴν προσβληθεῖσαν ὑπόληψίν μου, φέρων εἰς φῶς τὰς τοσαύτας καὶ τηλικαύτης ἐσχημίας του, ἀπεκδυόμενος οὕτω πάσης εὐθύνης καὶ συνεπειῶν.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος πιστότατον τέκνον,

Γεώργιος Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐν Κεραισούντι, τῇ 14 Ἀπριλίου 1892.

Τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Θειοτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ

Κυρίῳ Κυρίῳ Νεοφύτῳ

Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀντίγραφον.

Παναγιώτατε !

Πανομολογούμενον εἶναι, ὅτι ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἡ πόλις καὶ ἅπανα ἡ ἐπαρχία Τραπεζοῦντος διῆγε βίον ἥσυχον καὶ ἤρεμον. μὴ παρασχοῦσα τῇ Ἐκκλησίᾳ πράγματα διὰ μητροπολιτικὰ ζητήματα. Τὸ κέντρον δὲ τῆς τε ἐπαρχίας καὶ αὐτοῦ τοῦ Πόντου οὖσα, προσῆλθε καὶ ἐκάστοτε ἀρωγὸς καὶ οὕτως εἰπεῖν προστάτις τῶν διαφορῶν κοινοτήτων, διότι ἐν αὐτῇ διέπρεψαν καὶ διαπρέπουσιν ἱκανοὶ καὶ ρέχται, δυνάμενοι νὰ παράσχωσι τὰς ἐμφρονὰς αὐτῶν νομισίας καὶ ἀνεπιδείκτους ὑπηρεσίας ὑπὲρ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἔργου. Ὑπὸ τοιαύτην συνετὴν πολιτείαν ἐπὶ μακρὰ ἔτη διεκυβέρνησαν τὰ τῆς πόλεως καὶ ὑπὸ τῇ αὐτῇ ἐμφρονᾷ δδηνίαν προήγοντο καὶ εὐωδοῦντο τὰ πάντα, οὐσας συνάμα καὶ τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς ἐκθύμου ἀρωγοῦ καὶ προστάτιδος.

Ὁ αἰδιμος Κωνσταντῖος ἄφινε τὴν διοίκησιν εἰς τοὺς ἱκανωτέρους καὶ ἀρμοδιωτέρους, ὑποστηρίζων τὰς ὠφελίμους τῇ κοινῶνι πράξεις αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν συνετελέσθησαν τὰ σχολειακὰ, ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοινοτικὰ πράγματα, ἀνακαινισθέντων ἐκ βίθρων τῶν κτιρίων αὐτῶν. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ διορισθέντος τοῦ διαπρεποῦς ἱερέως Γρηγορίου Καλλίδου, τοῦ νῦν Ἰωαννίνων, πολλὰ μὲν τὰ ἐλλείποντα ἀνεπληρώθησαν, οὐχ ὀλίγα δ' ἐγένοντο δημόσια ὠφελίμα ἔργα. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ Γρηγόριος, ὁ νῦν Ρόδου, δοὺς δυστυχῶς ἀφορμὴν ὡς ἐκ τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς γέννησιν διχονοιῶν, ἀνεκίνησεν ἀτομικὰ πάθη καὶ ἐπῆνεγκε κοινωνικὴν διατάραξιν ζητήσας νὰ εὕρῃ ὑποστήριξιν εἰς διάφορα στρώματα τῆς κοινῶνίας. Τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐγένετο ὅμμα ὁ διάδοχος αὐτοῦ ὁ πολῦτιμος καὶ πολυμαθὴς Φιλάρετος Βαφεί-

δης, ὁ νῦν Καστορίας. Κακῇ μοίρᾳ ὁμως διεδέχθη αὐτὸν ὁ νῦν ἀναξίως ἀρχιερατεύων Γαβριήλ. Οὗτος ἐπόμενος τῇ φύσει αὐτοῦ, ὠφελήθη ἐκ τῆς ἀνωμάλου καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ ἀντὶ, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ νὰ συντελεσθῇ εἰς τὴν ἐνοποίησιν τῶν τυχόν διχονοούντων πολιτῶν, ἐπλάττει τὸ χάσμα τῆς διχοστασίας καὶ ὑπέβαλε πλείοτερον τὰ πάθη μεταξὺ τῶν κατοίκων· περιεστοιχίσθη ἀπὸ εὐαριθμούς πολυτάρχους καὶ εἰσινεῖ ἐπαγγελλομένους ἰσότη· α καὶ ἐλευθερίαν, προσέβαλε τοὺς χρηστωτέρους καὶ ὑπηρετῶν εἰς τὰ πάθη τῶν πρώτων δυστηρέστησε τοὺς δευτέρους. Οὕτω δ' ἔμεινε μόνος μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ στοιχείων ἀνενόχλητος καὶ ἀκράτητος πρὸς τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόθους. Τὴν αὐτὴν δημοκοπικὴν διαγωγὴν ἔδειξε καὶ εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς διαφόρους κωμοπόλεις, ἀρχὴν θέμενος τῷ «διαίρει καὶ βασιλεύει». Προτιθέμεθα λοιπὸν ἵνα θέσωμεν ὑπὲρ τὰ ὅμματα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἀφ' οὗ χρόνου ἐιορισθεὶς Τραπεζούντος ἦλθεν ἐνταῦθα. Παρατηρήθη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὅτι εὐδὸς κατέχευται κυρίως ἀπὸ δύο πάθη· ἑνὲν ἀκράτητον κλίειν πρὸς τὰς ἡδονὰς καὶ εἰς τὴν ἐπίκουρον αὐτῶν χροσολατρείαν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν θεοαπαινίδα αὐτῶν ἀθηρησκείαν. Πρὸς ταῦτα τὰ πάντα θυσιάζει, οὐδὲν αἰδούμενος καὶ παρ' οὐδενὸς κωλυόμενος

Ἀρχόμεθα ἀφηγούμενοι πρὸς ἀπόδειξιν ἐκ τῶν πολλῶν τὰς ἐπομένους ὀλίγας αὐτοῦ πράξεις.

Α'.

Ἐδωκεν εἰς τοὺς ἐφημερίους τῆς πόλεως ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει τοῦ ὀφφίκια ἐκκλησιαστικά,

Εἰς τὸν παπᾶ Γεώργιον τὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου,

Εἰς τὸν παπᾶ Κωνσταντῖνον τὸ τοῦ Πρωθιερέως,

Εἰς τὸν παπᾶ Ἐλευθέριον τὸ τοῦ Πρωθιερέως,

Εἰς τὸν παπᾶ Πόδομον τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

Εἰς τὸν παπᾶ Εὐστάθιον τὸ τοῦ Σκελλίωνος,

Εἰς τὸν παπᾶ Ἰωάννην Κωφῶν τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

Εἰς τὸν παπᾶ Δημήτριον τὸ τοῦ Ἱερομνήμονος,

Εἰς τὸν παπᾶ Δημήτριον Ἱερώ υἱον τὸ τοῦ Οἰκονόμου,

χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀξίαν τούτων, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς χρηματολογίας, λαβὼν παρ' ἑκάστου ἀπὸ 5—10 λίρας. Τὸ δὲ παράδοξον, μεταξὺ αὐτῶν τιτλοφορεῖ τρεῖς Οἰκονόμους. Ἐπίσης καὶ εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία τοὺς χρηρῆσαντας ἱερεῖς προήγαγεν εἰς Ἀρχιεπισκόπους, ἄλλους Οἰκονόμους, ἄλλους Σκελλιαρίωνας, Σκευοφύλακας, Σκελλίωνας, Ἱερομνήμονας, Χαρτοφύλακας ἐπὶ χρηματισμῷ καὶ οὕτω κατεπλημύνησεν τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ ὀφφικιαλέους ἱερεῖς.

Β'.

Χειροτονίαι ἱερέων.

Ἐχειροτόνησεν ἱερεῖς εἰς μέρη, ὅπου ἀνάγκη αὐτῶν καμμία δὲν ὑπῆρχεν, ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ νὰ χρηματολογήσῃ.

1. Εἰς χωρίον Κωλώνισα τῶν Σουρμενίων ἐχειροτόνησεν Ἀνδρέαν τινὰ, ἐνῶ οἱ ὑπάρχοντες ἱερεῖς μόλις ἀποζῶσιν.

2. Εἰς ἕτερον χωρίον τῶν Σουρμενίων Τζίτα, ἀριθμοῦν διακοσίας οἰκογενείας καὶ ἔχον τρεῖς ἱερεῖς, ἐχειροτόνησεν ἄλλους δύο, λαβὼν παρὰ μὲν τοῦ παπᾶ Παύλου λίρας 25, παρὰ δὲ τοῦ παπᾶ Κωνσταντίνου λίρας 20.

3. Εἰς Ὅφιν ὑπαρχόντων ἐπαρχῶν ἱερέων, προσέθηκεν ἄλλους δύο, παπᾶ Ἰωάννην καὶ παπᾶ Πέτρον, λαβὼν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου λίρ. 15 ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου λίρ. 10.

4. Εἰς Κοβάτε, μικρὸν τι μέρος τῆς Γιομεράς, ἕως τριάντα ἔχον οἰκίας, σιδηρουργός τις Κωνσταντῖνος, ἡλικίας 60 ἐτῶν, ἀγράμματος ὢν, ἐπὶ πληρωμῇ 20 λιρῶν ἐχειροτονήθη ἱερεὺς ἄνευ ἐνορίας.

5. Ἐν χωρίῳ Καπίκιοῦ, ἐνθα ὑπάρχει πληθὺς ἱερέων ἐχειροτόνησε τρεῖς ἄλλους, ἀνὰ 15 λίρας παρ' ἐκάστου λαβὼν.

6. Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἐχειροτόνησε νεανίαν διάκονον, ἄγοντα τὸ ἴσον ἔτος τῆς ἡλικίας, δ' ἀ λίρας 17.

7. Εἰς τὸ χωρίον Σιάνα ἐχειροτόνησεν ὡσαύτως νεανίαν εἰκοσαετῇ Τσαν'καλόγλου, εἰδωλόμορφον, διὰ λίρ 12.

8. Εἰς χωρίον Κοσμᾶ ὡσαύτως ἐχειροτόνησε νεανίαν ἱερέα, ὅστις διὰ τὰ νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν, λίρ. 15, ἐπώλησε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ.

9. Ἐν τῷ χωρίῳ Γιοργενῇ, ἀριθμοῦντι 40 μόλις οἰκίας καὶ ἔχοντι δύο ἱερεῖς, ἐχειροτόνησε καὶ ἄλλον παπᾶ Γεώργιον, λαβὼν λίρ. 8.

10. Ἐν χωρίῳ Μισαρείας ἐχειροτόνησε δεκαοκταετῇ νεανίαν ἄνευ ἀνάγκης καὶ παρὰ τὰς παραστάσεις τῶν κατοίκων, ἀναφερθέντων καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, λαβὼν λίρας 26.

Πότους δ' ἄλλους ἱερεῖς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐχειροτόνησεν ἄνευ ἀνάγκης, ἐγὼδες ν' ἀπαριθμήσωμεν· ἔτι ἐξακολουθεῖ νὰ χειροτονῇ χάριν χρηματισμοῦ.

Γ'.

Παράνομα συνοικέσια.

11. Ἐν τῷ χωρίῳ Κογκᾶ συνεχώρησε τετράγαμον, Γεώργιον Καρᾶ Σαββαν, συζῶντα μετὰ γυναικὸς Ἑλισάβετ Γιοπάζογλου· ὁ νῦν Καστορίας κύρ Φιλάρετος πρὸς παραδειγματισμὸν εἶχε τιμωρήσει δι' ἐξοκλησιασμοῦ. Ἀλλ' ὁ Γαβριὴλ δι' ἐγγράφου διαταγῆς πρὸς τὸν Ἐφημέριον τοῦ χωρίου παπᾶ Κωνσταντῖνον Σοφινδὸν ἐπέτρεψε νὰ μεταδίδῃ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας τοῖς παρανόμοις, λαβὼν λίρ. 20, τοῦ δὲ τῶς Πρωτοσυγγέλου τοῦ παπᾶ Γεωργίου Σουρμενίου λίρ. 2, τοῦ δὲ γραμματέως μετ'. 2.

12. Καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Κοιλὰδ, ἐπίσης τετράγαμον συνεχώρησε Γεώργιον Ματζάρογλου μετὰ γυναικὸς καλουμένης Πελαγίας.

13. Εἰς τὸ χωρίον Φῆ τῶν Πλατάνων ἔδωκε συνοικέσιον εἰς τὸν ἀκόλουθον γάμον. Δημήτριος καὶ Πολυχρόνιος ἀδελφοὶ Καρτάσογλου, ὁ

Πολυχρόνιος ἔλαβεν εἰς δεύτερον γάμον τὴν χήραν Παλάσαν, ἔχουσαν ἐκ τοῦ πρώτου αὐτῆς σύζυγου υἱὸν Γεώργιον, ὅστις συζεύγνυται τὴν θυγατέρα τοῦ Δημητρίου Σοφίαν· διὰ τὸ συνοικίσιον αὐτὸ ἔλαβε λ. 23.

14. Ἐν Ἐξωτείχοις Τραπεζοῦντος ὁ Χαραλάμπης Λαζαρίδης νυμφεύεται τὴν Στάλαν, θυγατέρα Χ' Χρήστου, δευτέραν αὐτοῦ ἐξαδέλφην, ἐπὶ πληρωμῇ λιρ. 25.

15. Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐνορίᾳ, Ἐλευθέριος Καζέκης ἐνυμφεύθη ἐπ' αἰεία τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἐξαδέλφην, ἐπὶ πληρωμῇ 40 λιρῶν.

16. Βασίλειος Κουντουρᾶς τούναντιον, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐνορίας, νυμφεύεται ἐν ἀλλοδαπῇ σύζυγον ἔκτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ ἐπειδὴ ἤρνηθη νὰ πληρώσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν πρὸς συγχώρησιν ἐξ 20 λιρ., διατελεῖ ἐξωκκλησιασμένος.

17. Ἐν Διαφοῦντι Τραπεζοῦντος ὁ Χ' Ἠλίας Κογκαλίδης ἐνυμφεύθη εἰς β' γάμον τὴν Σοφίαν, ἀδελφὴν τοῦ Ἠλία Νικολαΐδου· ὁ ἐκ τῆς α' γυναὶκός τοῦ Χ' Ἠλία Κογκαλίδου Μιλτιάδης, νυμφεύεται τὴν Ἑρμεφίλην, θυγατέρα τοῦ Ἠλία Νικολαΐδου, διὰ τὸ συνοικίσιον αὐτὸ ἔλαβε λίρ. 25.

18. Ἐν Χολομάνῳ χωρίῳ, ὁ Ἀμανάτογλου ἔχει πρῶτον ἐξαδέλφον τὸν Μετζκαλίδην· ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμανάτογλου Πολυχρόνιος ἔλαβε σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ Μετζκαλίδου ἐπὶ πληρωμῇ 25 λιρ.

19. Ἐν Κογκᾷ ὁ Σάββας Σαργιάννογλου ἔλαβε γυναῖκα Σωσάννην Γοργόρογλου· ἡ Σωσάννη ἔχει πρώτην ἐξαδέλφην Σοφίαν ἧς ὁ πατὴρ καὶ Σωσάννη ἡ μήτηρ εἰσὶν ἀδελφοί· ὁ Σάββας ἔχει υἱὸν ἐκ τῆς πρώτης γυναίκος Χρήστον, ὅστις ἔλαβε τὴν Σοφίαν σύζυγον ἐπὶ πληρωμῇ 15 λιρῶν.

20. Ἐν Ριζαίῳ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ρωμανοῦ ὁ Εὐστάθιος Καλαϊτζίδης ἔχει θυγατέρα τὴν Ἀννίτζαν· ὁ Κεσίσογλου πρῶτος ἐξαδέλφος τοῦ Καλαϊτζόγλου ἔχει υἱὸν Γεώργιον, ὅστις ἐπὶ πληρωμῇ λιρ. 18 καὶ ἐπ' αἰείας συζεύγνυται τὴν Ἀννίτζαν.

21. Ὁ πρὸ ἡμερῶν παυθεὶς Διοικητὴς τῆς Τραπεζοῦντος Ἀλῆ Βέης, θελήσας πρὸ ἔτους νὰ νυμφευθῇ ἐν Ἀμισῷ τὴν δεσποινίδα Χαρίκλειαν Γεωργιάδου, εὐρῶν δὲ κώλυμα ἐκ μέρους αὐτῆς τὴν θρησκείαν, ἐν μὲν τῇ Ἀμισῷ οὐδὲν ἤλπισε πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ Ἀγίου Ἀμασείας, ἐνταῦθα δὲως συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ Γαβριήλ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὴν πρὸς τὴν νέαν ἐνθαρρυντικὴν, μεθ' ἧν ἐλθοῦσα αὐτὴ ἐνταῦθα συνεζεύχθη τὸν Ἀλῆ Βέην κατὰ τὸν τοιρικὸν τύπον. Ἐκτοτε ὁ Γαβριήλ ἐπίτρεψε ταχτικῶς νὰ ἔρχηται εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν χαρίτων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ διέταξε τὸν ἱερέα Παπᾶ Πάνον νὰ τὴν κοινωνήσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου, διὰ τοῦτο βεβαίως ὁ ρηθεὶς Διοικητὴς ἐκθύμως ἐπροστάτευσεν αὐτὸν, φοβίζων τοὺς κατηγόρους του καὶ ἀσμένως ἐκτελῶν τὰς θελήσεις του, εἰς δὲ τὴν Γψ. Πύλιν θερμὰς καὶ ἰσχυρὰς συστάσεις περὶ αὐτοῦ κατὰ καιροὺς ἔκαμε, παριστάνων αὐτὸν πιστὸν εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐνάρετον κληρικόν.

Δ'.

Παράνομα διαζύγια.

Ταῦτα ἐπὶ τῶν προκατόχων Ἀρχιερέων σπανιώτατα ἐδίδοντο, εἰμὴ εἰς περιστάσεις ἀναγκαίας καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου. Νῦν δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας τοῦ Γαβριὴλ εὐχερῶς ταῦτα δίδονται, ἀρκεῖ νὰ τῷ δοθῶσι χρήματα.

22. Ὁ Γεώργιος Κριβιλίδης ἐκ τῆς ἐνταῦθα ἐνορίας Ὑπαπαντῆς πρὸ διετίας συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀθ. Ἀθανασιάδου· τούτου δ' ἀποθανόντος καὶ ἀφήσας περιουσίαν τινὰ, ὁ Γεώργιος Κριβιλίδης ἀπήτησε τὸ ἀνάλογον τῆς συζύγου λίρ. 120. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ποσὸν αὐτὸ διεχειρίζετο ὁ ἐκ μητρὸς θεῖος τῆς γυναικὸς του Στυλιανὸς Σισκώδης καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸ ἀποδώσῃ, συνεννοεῖται οὗτος μετὰ τοῦ Γαβριὴλ καὶ ἐπὶ πληρωμῇ 25 λίρ. κατορθώνει νὰ ἐπιδοθῇ διαζύγιον ἐπὶ προφάσεσιν ἀδασίμοις.

23. Ὁ Γεώργιος Αὐγερινὸς, παθὼν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸ 9 ἐτῶν δυνάμενος ὁμῶς ὀλιχῶς νὰ διατηρήσῃ σύζυγον, συνεζεύχθη τὴν Κλειῶν Ἀκριτίδου, ἥ δὲ στέψις ἐγένετο ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἀδελφοῦ του Ἐπαμεινώνδα. Ἀλλ' οὗτος ἄκρος φίλος τοῦ Γαβριὴλ ἐνήργησε καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς στέψεως ἀπεστάλη ὁ Πρωτοσύγγελος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀπεμάχρυναν βίᾳ τὴν νεάν, σταλεῖσαν νὰ διαμῆνῃ οὐχὶ παρὰ τῇ μητρὶ, οὗσης συμφώνου, ἀλλὰ παρὰ τινι συγγενεῖ καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐξεδόθη τὸ διαζύγιον· με ποίαν ἀμοιβὴν ἔγινε τοῦτο ἄγνωστον.

24. Εἰς κάτοικον τοῦ χωρίου Σαμάρουζαν πρεβεθηκότα τὴν ἡλικίαν καὶ ἔχοντα ὑπερήλικα τέκνα, ἐπιθυμήσαντος δὲ νὰ συζευχῇ νεαρὰν γυναῖκα, ἔδωκε διαζύγιον τῆς ὑπαρχούσης, ἅμα δὲ καὶ συνοικέσιον πρὸς σύζευξιν μετὰ τῆς θυγατρὸς Τσιπλόγλου ἀντὶ ρουβλίων χαρτίν. 200.

25. Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ὁ Κωνσταντῖνος Ὁρφανόπουλος ἐτῶν 45 μετὰ εἴκοσιν ἐτῶν συμβίωσιν καὶ ἀπόκτησιν ἑξ τέκνων, διεζεύχθη τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συνεζεύχθη ἄλλην ἐπὶ πληρωμῇ λίρ. 35. Οἱ προκατοχοὶ Ἀρχιερεῖς ζητηθέντες δὲν ἔδωσαν διαζύγιον, εἰ μὴ ὑπαρχούσης ἰομίου αἰτίας.

26. Ὁ Νικόλαος Πετρίδης Τραπεζούντιος πρὸ ὀκταετίας καὶ ἐπέκεινα συνεζεύχθη τὴν θυγατέρα Παπαῦ Δημητρίου Ἱερωνύμου Σοφίαν. Συνεπείᾳ κακοβούλου τρόπου τοῦ πατρὸς ἐπῆλθε διάστασις μεταξὺ τῶν ἀνδρογύνων· ἡ ὑπόθεσις κατήντησε μέχρι τῆς Μητροπόλεως. Ἀλλ' ὁ Γαβριὴλ κρατεῖ τὴν ὑπόθεσιν μετέωρον περιμένων τίς θὰ δώσῃ πλεόνα. Ὡς μανθάνομεν τὰς θεούσας παραστάσεις καὶ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ὁ εἰρημένος Ν. Πετρίδης ἐποιήσατο.

27. Ὁ Γεώργιος Διαμάντογλου· ἐκ Μεσαρέας, συζευγμένος ἀπὸ 15 ἐτῶν καὶ θέλων νὰ συζευχῇ νεάν τινὰ, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Γαβριὴλ καὶ διαζεύγνυται τὴν ὑπάρχουσαν· συζεῖ δὲ μετὰ παρανόμου, πληρώσας τῷ Γαβριὴλ λίρ. 28.

28. Ὁ Μιχαὴλ Πολίτης Κερασούντιος, ἔλθων εἰς ἔριδα μετὰ τῆς συζύγου του Ὀλυμπιάδος ἕνεκα ἀπαιτήσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Γαβριὴλ καὶ διαζεύγνυται τὴν σύζυγόν του ἐπὶ πληρωμῇ 40 λιρῶν, ἐξ ὧν τὰς μὲν 30 ἔλαβεν, ἕνεκα δὲ τῶν λοιπῶν 10 δὲν ἐπέτρεψε τὸν Μιχαὴλ νὰ συζευχθῇ μεθ' ἐτέρας.

29. Τὸν Ἐλευθ. Καμπούρογλου ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, διέζευξεν ἀπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Χαρικλείας ἄνευ ἀφορμῆς, λαβὼν λίρ. 25.

Ε'.

Δ ι α φ ο ρ α.

Ἐπιζητεῖ καὶ ἀνασκαλεῖται διαθήκας εἰς τε ὑποθέσεις παλαιὰς ἢ ἐπιλαμβάνεται ἐκκρεμεῖς καὶ οὕτω δημικυργῶν βάσεις, προκαλεῖ ἐρεθισμοὺς μετὰ τῶν ἑνδιαφερομένων μερῶν ἵνα πορίζηται χρήματα.

30. Ἐν Κερασούντι ἀνεσχάλευσε τὴν περιβόητον διαθήκην τοῦ λεγομένου Παυλίδου, καθὼς καὶ ἐπελήφθη τῆς τοῦ Ἐλευθεριάδου, ὧν αἱ ἐκδόσεις εἶναι γνωσταὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ τῶν ἀναφορῶν τῆς κοινότητος Κερασούντος.

31. Ὁ Γρηγόριος Σαβουλίδης πρὸ ἐτῶν ἀποθανὼν ἐνταῦθα, ἀφῆκε διαθήκην ἀλλόκοτον ἐπικυρωθεῖσαν ἐν τῷ ρωσικῷ προξενεῖῳ ταύτην αἱ θυγατέρες του προσέβαλλον· ἡ δὲ τοπικὴ ἀρχὴ ἀνεγνώρισε τὰ δίκαιά των καὶ παρεχώρησεν αὐταῖς τὴν περιουσίαν. Ἄλλ' ὁ Γαβριὴλ συνεννοήσας μετὰ τῶν ἐκ τῆς διαθήκης ἑνδιαφερομένων ξένων ἀνασταλέως τὴν διαθήκην, συμφωνεῖ μετ' αὐτῶν διὰ λίρ. 50 καὶ τὴν ὑπόθεσιν φέρει ἐνώπιόν του· ἐκδίδει ἀποφασιν ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τὴν διαμαρτυρίαν τῶν φυσικῶν κληρονόμων.

32. Ὁ Δαμπριανὸς Παπαδόπουλος ἀποθανὼν πρὸ χρόνων ἀφῆκε περιουσίαν σπουδαίαν εἰς τοὺς υἱοὺς του Παντελῆν καὶ Χρῆστον. Τούτων ὁ πρεσβύτερος Παντελῆς διαχειριζόμενος τὴν περιουσίαν, παρέχει ὑποψίαν εἰς τοὺς συγγενεῖς, ὅτι θ' ἀποκληρώσῃ τὸν Χρῆστον παθόντα τὰς φρένας. Ἐπὶ τούτῳ διὰ τῆς ἐξουσίας παρεμβάντες, κατάρθωσαν νὰ πείσωσι τὸν Παντελῆν, ἵνα συνταχθῇ ἔγγραφον ἀπαριθμῶν ὅλην τὴν περιουσίαν καὶ κληρῦττων, ὅτι αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς δύο ἀδελφοὺς καὶ ὀρίζον ἐπιτηρητὴν συμπεφωνημένον ἐκ τῶν συγγενῶν τὸν Δημήτριον Τεζαψίδην. Τὸ εἰρημένον ἔγγραφον πρωτοκολλημένον καὶ ἐπικεχυρωμένον ὑπὸ τοῦ νῦν Ρόδου κ. Γρηγορίου καὶ προσυπογεγραμμένον παρὰ τῶν ἑνδιαφερομένων ἔμενε παρὰ τῷ Δημ. Τεζαψίδῃ πρὸς ἐκτέλεισιν. Ἄλλ' ὁ Παντελῆς θέλων νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ ἔγγραφον, ἵνα μὲν μόνος καὶ ἀνεξάρτητος διαχειριστὴς καὶ κύριος τῆς περιουσίας, ἀποῦ διὰ ποικίλων τρόπων ἐφρόντισε ν' ἀποσπάσῃ τὸ ἔγγραφον ἀπὸ τὸν Τεζαψίδην καὶ δὲν ἠδυνήθη, κατέφυγεν εἰς τὸν Γαβριὴλ, μεθ' οὗ εὐκόλως ἦλθεν εἰς συνεννόησιν ἐπὶ πληρωμῇ 250 λιρῶν. Ἐπομένως ἐπεχείρησεν ὁ Γαβριὴλ καὶ τέλος κατάρθωσε νὰ παραλάβῃ τὸ ἔγγραφον ἀπὸ τὸν Τεζαψίδην δολίως, δοὺς αὐτῷ ἀπόδειξιν διὰ 5 ἡμέρας, μεθ' ἧς νὰ τῷ ἐπι-

στρέψη αὐτό. Ἄλλ' ἤδη παρῆλθον 16 μῆνες καὶ ὁ μὲν ἀπατηθεὶς Δ. Τεσσαφίδης ζητεῖ ματαίως τὸ ἔγγραφο, ὅτε μὲν μέσον Δημογεροντίας ὅτε δὲ κατ' εὐθεΐαν· ἀλλὰ τοῦτο εὐρίσκεται ἤδη ἐν χερσὶ τοῦ Παντελῆ, μεθ' οὗ ὁ Γαβριὴλ συνίδεσε καὶ σχέσεις στενωτέρας, βαπτίσας καὶ τέκνον αὐτοῦ παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας.

33. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου πρὸ διετίας σκανδαλωδῶς διέταξε τὸν Παπᾶ Ἀπόστολον λειτουργοῦντα νὰ ἐκδυθῇ τὰ ἱερατικά αὐτοῦ ἄμφια καὶ νὰ δώσῃ αὐτὰ τῷ Παπᾶ Ἰωάννῃ Λευίτῃ τῷ εὐνοουμένῳ του· δις δὲ διέκοψε τὴν ἱερὰν λειτουργίαν καὶ κατηγορηματικούς λόγους κατὰ τοῦ Παπᾶ Ἀποστόλου καὶ ἄλλων πολιτῶν ἀπήγγειλε καὶ ὀργιαζόμενος ἐτελείωσε τὴν λειτουργίαν ἀσεβῶς.

34. Ὁ Παπᾶ Ἰωάννης Λευίτης, ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐφημερεύσας εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου, ἐγένετο πολλὰκις σκάνδαλον ἐν τῇ ἐνορίᾳ καὶ ἐν τῇ Μητροπόλει. Δι' αὐτὸν ὁ αἰδιδίμος Κωνσταντῖνος κατεμνήθη εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Ἰωτακίμ τοῦ Β' καὶ μικροῦ δεῖν ἐπαύετο τῆς ἐπιρχίας του. Ἄλλ' ἡ Μ. Ἐκκλησία περιορίσθη νὰ φέρῃ εἰς Κων(πολιν) τὸν εἰρημένον Παπᾶ Ἰωάννην κρατήσας αὐτὸν ὡς ἐξόριστον ἐπὶ μῆνας. Κατόπιν τῇ παρακλήσει τῶν πολιτῶν ἐπανήλθεν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ὄρον νὰ μὴ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ τῆς Μητροπόλεως. Ὁ εἰρημένος Παπᾶ Ἰωάννης δὲν ἔμεινεν ἡσυχος καὶ ἐπὶ τοῦ κυρ Γρηγορίου Καλλίδου, τοῦ νῦν Ἰωαννίνων, ἤγειρεν οὐχὶ μικρὰς ἐνοχλήσεις κατ' αὐτοῦ συνεννοηθεὶς μετὰ συγγενοῦς αὐτοῦ ὁματροῦ Σ. Μελίδου. Τὴν αὐτὴν σκανδαλώδη διαγωγὴν ἔδειξε καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν Ρόδου, λαβὼν μέρος σκανδαλώδεις εἰς τὰ περιστατὰ ἐκεῖνα. Τῆς τοιαύτης σκανδαλώδους διαγωγῆς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε, νὰ τὸν τιμωρήσῃ ὁ διάδοχος αὐτοῦ, ὁ νῦν Καστορίας κυρ Φιλάρετος, ὅστις καὶ ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλος νὰ τὸν κατεμνήθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετ' ἐπισήμων κατηγοριῶν ἀβηρησείας καὶ ἀσεβείας. Ἡ δὲ Μ. Ἐκκλησία προέβη εἰς τὸ νὰ καλέσῃ αὐτὸν εἰς Κων(πολιν) ἵνα τιμωρήσῃ αὐτὸν ἐπαξίως. Τότε παρέβη εἰς τὸ μέσον ὁ Γαβριὴλ καὶ ἐπὶ πληρωμῇ 100 λιρῶν, τὰς ὁποίας ἐπλήρωσεν ὁ ἀδελφός του Κωνσταντῖνος Λευίτης καὶ ὁ γυναικάδελφος τούτου Μελίδης, ἔδωκεν ἐγγύησιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Γαβριὴλ καὶ παραλαβὼν αὐτὸν μετέφερεν ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἔχει αὐτὸν ὑπὸ τὴν διηγετικὴν προστασίαν του πρὸς δυσἀρέσκειαν τῶν ἐνταῦθα Χριστιανῶν.

35. Ὁ Παπᾶ Εὐστάθιος ἐκ τοῦ χωρίου Μέσωνα τῆς Γιομουρᾶς καταγόμενος ἐκ τῶν κρυφῶν χριστιανῶν καὶ μὴ ἔχων ἡσυχίαν ἐκ τῶν συντοπιτῶν καὶ συγγενῶν αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῆς θρησκείας του, ἀναφύγει εἰς τὸν Γαβριὴλ ζητῶν προστασίαν. Οὗτος ἐπὶ πληρωμῇ 50 λιρῶν παρέλαβεν αὐτὸν ὡς Πρωτοσύγγελόν του, ἵνα οὕτω μὲν ἀνεπηρέαστος ἐκ μέρους τῶν Τούρκων. Ἄλλ' ὁ ρηθεὶς Παπᾶ Εὐστάθιος ἐπιβαλλόμενος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς τοὺς ἐναντίους, ἐξηρέθισε τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου δούς καὶ 20 λίρας, ἐχειροτόνησε τὸν πρεσβύτερον υἱὸν του ἱερέα, ὃν μεταβὰς τελευταῖον ἵνα ἐγκαταστήσῃ εἰς τὸ χωρίον του, ὡς Πρωτοσύγγελος τοῦ Γαβριὴλ, προεκάλεσε τὸν

οἰκτρὸν θάνατόν του. Καὶ ἐνταῦθα ὁ Γαβριὴλ διὰ χρήματα γίνεται αἷτιος τῆς καταστροφῆς τοῦ Παπᾶ Εὐσταθίου.

36. Ἀπέναντι τῶν παθῶν του οὐδὲν ὄσιον καὶ ἱερὸν ἔχει· τὰ πάντα ἀποτολμᾷ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πράξεών του. Ἵνα ἐκδικηθῇ τὸν Γεώργιον Γωνσταντινίδην καὶ Κωνσταντῖνον Πισάνην καὶ ἄλλους ἐντίμους πολίτας Κερασούντιους, διότι αὐτοὶ ἤλεγξαν αὐτὸν ἵνα μὴ σφετερισθῇ χρήματα Ἑκκλησιῶν καὶ Σχολείων, ἐπισήμως κατήγγειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐνταῦθα διοίκησιν, τὸν μὲν Γεώργιον Κωνσταντινίδην ὡς ὑποκλέψαντα γαίας κυβερνητικὰς, ἐφ' ὧν ἔκτισεν Ἑκκλησίαν καὶ Σχολεῖον, πρὸς δὲ μεταπειψόμενον ἐκ τῆς Ἑλλάδος διδασχάλους ἐπαναστατικούς· τὸν δὲ Κωνσταντῖνον Πισάνην καὶ ἄλλους, ξένοι ὑπήκοοι ὄντες, δὲν δικαιοῦνται ν' ἀναμιγρῶνται εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Τὴν αὐτὴν καταγγελίαν ἔκαμε καὶ ἐνταῦθα ἀνεπισήμως ἐναντίον ἐντίμων πολιτῶν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τὰς βλαβερὰς εἰς τὴν Ἑκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος συνεπειὰς τῶν τοιούτων προδοσιῶν του.

37. Τὸν Παπᾶ Γεώργιον ἐκ τοῦ χωρίου Καρλῆκι, τὸν ἐπιτελείσαντα πρὸς τετραετίας τὴν παράνομον ἀτέλει τοῦ Μελίδου, ὅτε ὁ Παπᾶ Ἰωάννης ἦτο ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τοῦ νῦν Ρόδου, καὶ ζῶντα ἐν διηνεκεῖ μέθει, κατ' ἀρχὰς ὁ Γαβριὴλ καθήρεσε τῆς ἱερωσύνης, μετ' οὗ πολὺ ὁμως ἐξευμενισθεὶς διὰ τοῦ χρυσοῦ διώρισε αὐτὸν ἐφημέριον εἰς τὸ χωρίον Ἀγρίδ. παρὰ τὰς ἐντόγους παραστάσεις τῶν κατοίκων.

38. Ἄνευ φόβου ἢ συστολῆς δείκνυει ἀδιαφορίαν καὶ ἀνευλάβειαν φανερά ἐν τε τῇ Ἑκκλησίᾳ καὶ ἐξω αὐτῆς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ ἡμῶν ἔθιμα καὶ θεσμούς· φέρεται κατὰ τὰς τελετὰς ὡσεὶ ἥτο ἐν τῇ αἰθουῇ τῆς οἰκίας του, ἀσμένως δὲ καὶ ἐπιμόνως διατηρεῖ σχέσεις μετὰ ἑτεροθρήσκων τοιαύτας, εἶαι δὲν ὑποκρύπτουσι τὰ ἄθροισμα αὐτοῦ αἰσθηματα. Ἐπὶ ἐν δολόκληρον ἔτος τὴν ἀνιψίαν του Μαρίκαν εἶχεν ὑπότροπον ἐν τῷ σχολείῳ τῶν δυτικῶν καλογραιῶν, διὰ νὰ ἐκμάθῃ δῆθεν τὰ γαλλικά· περὶ αὐτοῦ οὐκ ὀλίγος πάταγος ἐγένετο εἰς τὸν τύπον τῶν Ἀθηνῶν.

39. Καταλύει τὰς νηστείας φανερά καὶ ἀμερίμνως ἐνταῦθα καὶ ἔξω κατὰ τὰς περιόδους του· διάγει τὸν καιρὸν του καὶ κυρίως τὰς νύκτας, ἀσχολούμενος εἰς τυχερὰ παιγνίδια καὶ διασκεδάσεις τρώγων καὶ πίνων πολλάκις μέχρι πρωίας. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει πῶς τῆς καταστάσεως τῶν Ἑκκλησιῶν τῆς τε πόλεως καὶ ἐπαρχίας ἐν αἷς ἐπικρατεῖ ἀταξία καὶ πολλὰ ἐλλείψεις. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει περὶ τῶν ἱερέων, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν πληρεστάτῃ ἀμαθείᾳ καὶ ἀταξίᾳ· πλὴν δὲ τούτων καθ' ἑκάστην χειροτονίαν ρίπτει πολλοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Οὐδεμίαν φροντίδα ἔχει περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Σχολείων. Οὐδεμίαν προσοσίαν παρέχει εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν χριστιανῶν παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ· προσωπικὰς μόνον διατηρεῖ μετὰ τοῦ διοικητοῦ σχέσεις.

40. Τὰ πάντα διεξάγονται ἐν τῇ Μητροπόλει διὰ χρηματολογίας καὶ περὶ χρηματολογίας. Τοιαύτη εἶναι δυστυχῶς ἡ κατάστασις τῆς ἐπαρχίας, λυπηρὰ καὶ ἀξιοθρήνητος. Ἐν συντόμῳ ἀφ' ἧς ὥρας ἐπά-

τησεν ἐνταῦθα ὁ Γαβριήλ, ἀκράτητος ἐπεδόθη εἰς παρανόμους πράξεις, μὴ ἀρμοζούσας εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ εἰς βίον ἄσωτον, ὡς ἀφηγήθημεν ἀνωτέρω ἐν ἐκτάσει, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πράττῃ τὰ αὐτὰ μέχρι σήμερον καὶ χεῖρονα τούτων.

Ταῦτα, παναγιώτατε, βλέποντες καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν αἰσθανόμενοι ὑπερβολικὴν θλίψιν καὶ λύπην, ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἐν ἐκθέσει νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος. Οὐδόλως δὲ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἀναγινώσκουσα Αὐτὴ τὴν παροῦσαν, θέλει αἰσθανθῇ καὶ Αὐτὴ βελύχουσα ἄλλος ἐν τῇ καρδίᾳ Αὐτῆς.

Ὁ ἐνταῦθα βίος του εἶναι ὁμοιος καὶ ἀπαράλλακτος, ὅπως ὑπῆρξεν ἐν Βάρνῃ, ὅθεν ἔνεκα καταχρήσεών του ἐδιώχθη ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας του. Ἐπίσης ἐν Κων)πόλει ἐπὶ τῆς Πρωτοσυγγελίας του ἐπὶ τοῦ αἰοδείμου Ἰωακείμ τοῦ Δ' ὅθεν ὡσαύτως ἀπεπέμφθη. Παρομοίως ἐν Αἰξ τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς μαθητείας του, ὅπου ἐν τελείᾳ παραλυσιᾷ διεβίωσε. Περὶ τούτων δὲν θέλομεν κάμει λόγον ἐπιβαρύνοντες τὴν Ὑμ. Παναγιότητα μὲ τὴν ἐπανάληψιν πασιγνώστων γεγονότων. Περιοριζόμεθα μόνον νὰ ὑποβάλλομεν Αὐτῇ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν σταλεῖσαν ἐκ Βάρνης παρὰ φιλοπάτριδος πολίτου πρὸς τὴν ἐνταῦθα κοινότητα ἐκ τῆς ὁποίας θέλει βεβαιωθῇ ἡ Ὑμ. Παναγιότης τὴν πλήρη ὁμοιότητα τοῦ βίου του. Ὅντως αἶσχος καὶ ὄνειδος εἶναι ἐπὶ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος τοιοῦτος ἄνθρωπος νὰ ᾔναι καὶ νὰ λέγεται Ἀρχιερεὺς Χριστιανῶν.

Ὑποβάλλοντες τῇ Ὑμ. Παναγιότητι τὸ παρὸν ὑπόμνημα, οὐδὲν ἀξιοῦμεν παρ' Αὐτῆς, εἰ μὴ ἐν μεγίστῃ ψυχικῇ ὀδύνῃ ἐκτελοῦμεν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰ καθήκοντα τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, ἐφίνοντες τῇ Ὑμ. Παναγιότητι νὰ πράξῃ τὸ δέον πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας καὶ ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεως τῶν χριστιανῶν.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Αὐτῆς δεξιὰν διατελοῦμεν μετὰ σεβασμῷ, τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθέστατα.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 15 Ἀπριλίου 1892.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ Δημογερόντων, Ἀντιπροσώπων, Προϋχόντων, Ἐμπόρων, Ἐπιστημύων, Βιομηχάνων κλπ).

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020823

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ